

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 42. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 2. juni 2017

Tidspunkt: kl. 7.00

Sted: vær. 2-133

Til stede: Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Merete Scheelsbeck (KF), Jens Joel (S), Jens Joel (S), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (S), Rasmus Nordqvist (ALT), Christian Poll (ALT) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: Børne- og socialminister Mai Mercado, justitsminister Søren Pape Poulsen, udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg, energi-, forsynings- og klimaminister Lars Christian Lilleholt og transport-, bygnings- og boligminister Ole Birk Olesen.

L Punkt 1. Politisk drøftelse og eventuelt afgivelse af tilføjelse til betænkning over beslutningsforslag B 107 (om forbud mod giftstoffer i tatoveringsblæk) (EL)

B 107

B 107 (16) – bilag 5 (udkast til tilføjelse til betænkning)

B 107 (16) – bilag 4 (kopi af berigtigelse til MOF alm. del – svar på spm. 295 om EU har varslet eller indledt sager mod nogen af de 7 lande, der har indført specifik national tatoveringsregulering af kemiske stoffer og bakterier i farverne, fra miljø- og fødevareministeren)

B 107 (16) – bilag 6 (mail til Søren Søndergaard fra Miljø- og Fødevareministeriet af 1/6-17 om berigtigelse af MOF alm. del – svar på spm. 295 om tatoveringsfarver)

B 107 (16) – spørgsmål 2

B 107 (16) – spørgsmål 1

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3548 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – socialdelen) den 15. juni 2017

1. Direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 3548 – bilag 1 (samlenotat)

EUU alm. del (16) – bilag 312 (udvalgsmødereferat side 392, senest behandlet i EUU 2/12-16)

Børne- og socialministeren: Der afholdes rådsmøde for beskæftigelse og sociale anliggender, EPSCO, torsdag den 15. juni. Jeg forelægger hermed punktet på EPSCOs dagsordenen vedrørende antidiskriminationsdirektivet.

Punktet vedrører Kommissionens forslag til direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion, tro, handicap eller seksuel orientering. Forslaget har siden dets fremlæggelse i juli 2018 været behandlet under samtlige formandskaber. Udvalget er blevet orienteret om sagen adskillige gange, senest i december 2016. Jeg kan oplyse, at der under det maltesiske formandskab har været afholdt et enkelt møde om sagen, og at der ikke er opnået nævneværdige fremskridt.

Vi kan fortsat konstatere, at den krævede enstemmighed har lange udsigter. Alle medlemsstater har fortsat generelle undersøgelsesforbehold til forslaget. Årsagen er, at der stadig er uklarhed og uløste problemstillinger vedrørende direktivets rækkevidde, begrebsanvendelse og juridiske fortolkning.

Jeg vil gerne give udtryk for, at det er helt afgørende for Danmark, at der bliver fuld klarhed over forslagens juridiske og økonomiske aspekter, før videre skridt overvejes. På rådsmødet behandles punktet som en fremskridtsrapport. Der forventes ikke nogen egentlig drøftelse af punktet på rådsmødet.

Rasmus Nordqvist spurgte, hvad regeringens kritik af direktivforslaget gik på. Det virkede fornuftigt med et direktiv, der sikrer ligebehandling af alle på og uden for arbejdsmarkedet, og som gør, at man kommer på linje med de forskellige FN-konventioner. Det havde Danske Handicaporganisationer også påpeget i deres hørings svar. Kunne ministeren sige noget om, hvilken retning direktivet tog?

Børne- og socialministeren sagde, at det var rigtigt svært at sige, at der var tale om fremskridt, når samme status blev fremført gang på gang. Fra dansk side fokuserede man på at få det fulde overblik over de konsekvenser, som direktivet ville få både økonomisk og juridisk.

Rasmus Nordqvist opfordrede ministeren til at have høringssvaret fra Danske Handicaporganisationer in mente i Bruxelles, for det handler ikke kun om jura og økonomi, men om, hvordan man får FN-konventioner i spil.

Børne- og socialministeren forklarede, at der ikke var lagt op til en drøftelse af punktet på mødet.

2. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

3. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3546 (retlige og indre anliggender) den 8.-9. juni 2017

Justitsministeren forelagde punkterne 1-9. Punkt 15 blev forelagt af børne- og socialministeren, mens punkterne 10-14 samt 16 var under udlændinge- og integrationsministerens ressort.

1. Forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0534

Rådsmøde 3546 – bilag 1 (samlentat side 4)

EUU alm. del (16) – bilag 312 (udvalgsmødereferat side 425, senest behandlet i EUU 2/12-16)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af hvidvaskning af penge

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0826

Rådsmøde 3546 – bilag 1 (samlentat side 14)

EUU alm. del (16) – bilag 589 (udvalgsmødereferat side 871, senest behandlet i EUU 24/3-17)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold

– *Generel indstilling*

KOM (2015) 0634

Rådsmøde 3546 – bilag 1 (samlenotat side 22)

EUU alm. del (16) – bilag 589 (udvalgsmødereferat side 869, senest behandlet i EUU 24/3-17)

EU-note (15) – E 34 (note af 22/2-16 om forslag om forbrugerrettigheder ved nethandel og digitale produkter)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 3 handler om direktivforslaget om forbrugeraftaler om levering af digitalt indhold, der udspringer af Kommissionens strategi for det digitale indre marked, og som jeg ved flere lejligheder har omtalt her i udvalget.

Forslaget – som ikke er omfattet af retsforbeholdet – har til formål at harmonisere medlemsstaternes regler om levering af digitalt indhold i forbrugerforhold.

Forslaget er på dagsordenen for rådsmødet med henblik på at opnå enighed om en såkaldt generel indstilling til forslaget. Det er den generelle indstilling, som efterfølgende danner grundlag for Rådets forhandlinger med Europa-Parlamentet om den endelige udformning af direktivet. Jeg forelægger som nævnt sagen i dag med henblik på forhandlingsoplæg.

Regeringen har under forhandlingerne i rådsregi - som har stået på siden januar 2016 - særligt haft to prioriteter for øje. For det første har vi lagt vægt på, at forslaget tager hensyn til både forbrugernes og de erhvervsdrivendes interesser og rammer en god balance mellem disse interesser. For det andet har vi arbejdet for at få afklaret de tvivls- og afgrænsningsspørgsmål, som Kommissionens oprindelige forslag rejste.

Jeg mener, at vi er lykkedes med begge dele, og jeg tør godt sige, at forslaget i sin nuværende udformning er blevet langt bedre end det oprindelige forslag, som Kommissionen fremsatte tilbage i december 2015.

Jeg hæfter mig bl.a. ved, at det nu er præciseret i forslaget, at EU-reglerne om persondata finder anvendelse i forhold til personoplysninger, som forbrugeren stiller til rådighed for leverandøren.

Det fremgår nu også klart af forslaget, at reglerne ikke vil finde anvendelse i forhold til digitalt indhold, der er integreret i en fysisk vare. Det betyder, at det ikke er direktivets regler, men reglerne for fysiske varer, der gælder, hvis jeg køber en smartphone, som viser sig at være mangelfuld. Også hvis manglen ligger i telefonens software. Det mener jeg skaber størst klarhed for forbrugere og erhvervsdrivende.

Endvidere er der fundet en fornuftig balance i forhold til, hvornår det digitale indhold anses for at være i overensstemmelse med aftalen. Man tager således både hensyn til de vilkår, der er aftalt mellem leverandøren og forbrugeren, og til forbrugernes berettigede forventning til det digitale indholds egenskaber.

FO Det er altså regeringens vurdering, at forslaget i sin nuværende udformning sikrer en god balance mellem hensynet til forbrugernes og til de erhvervsdrivendes interesser. Samtidig mener vi, at direktivforslaget gennem en højere grad af harmoniserede regler på området for forbrugerbeskyttelse generelt bidrager til et mere velfungerende digitalt indre marked.

Regeringen forventer derfor at kunne støtte, at forslaget forelægges på rådsmødet til en generel indstilling.

Rasmus Nordqvist havde på et tidligere møde nævnt vigtigheden af forskellige høringsvar til direktivforslaget. Hvor mange af de elementer indgik nu i det reviderede forslag? Forbrugerrådets Tænks høringssvar om fremtidssikring af lovgivning på området var f.eks. på sin plads, for man ved, at regler på det digitale område gennemsnitligt halter 5-8 år efter, fordi lovgivningsprocessen tager så lang tid, at den bliver overhalet af udviklingen. Havde man fået indført en solnedgangsklausul eller lign.?

Rasmus Nordqvist ville have flere informationer om, hvor langt man var nået i forhold til persondata og om, hvorvidt pointerne i høringssvar var imødekommet. Ville data blive slettet, når et abonnement opsiges? Hvilke rettigheder ville virksomhederne have? Det var desuden foreslået i kompromisforslaget, "at leverandørens ansvar for enkeltstående leveringer af digitalt indhold begrænses til 2 år fra leveringstidspunktet. Leverandøren skal have bevisbyrden i 1 år fra leveringstidspunktet." Hvorfor denne vekslen mellem 1 og 2 år?

Søren Søndergaard henviste til, at man i henhold til ministeren kunne forvente, at der ville opstå et behov for ændring af forbrugeraftalelovens § 28, stk. 1. Hvilken ændring var der her tale om? I konklusionen om beskyttelsesniveauet stod der, at forslaget umiddelbart kunne få konsekvenser for forbrugerbeskyttelsen på området for digitalt indhold. Var det konsekvenser i positiv eller negativ retning? Han undrede sig over, at det var så vigtigt at få området totalharmoniseret, når man kunne indføre minimumstandarder, som de enkelte lande ville have mulighed for at hæve og bygge ovenpå. Nok ville det være lettere for markedet at agere ud fra en totalharmonisering, men det ville samtidig medføre den fastfrysning af standarder, som Tænk advarede imod.

Kenneth Kristensen Berth kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, idet Dansk Folkeparti ikke støttede totalharmonisering.

Justitsministeren var enig med Rasmus Nordqvist i, at det er vigtigt at indføre regler, der ikke hurtigt bliver overhalet af udviklingen i den digital verden. Det var et grundlæggende præmis for forhandlingerne, og derfor var der indsat en klausul i forslaget om, at der skulle ske en evaluering senest efter 5 år.

Om persondata sagde ministeren, at forslaget gik på, at leverandører skal overholde forpligtelser efter databeskyttelsesreglerne, dvs. reglerne for behandling, opbevaring og eventuel sletning af forbrugernes personlige data. Om bevisbyrden lød det i henhold til kommissionsudkastet, at den i forhold til, at digitalt indhold er i overensstemmelse med det aftalte, som udgangspunkt ligger hos de erhvervsdrivende, men at der ikke er regler for reklamationsfrister. Det havde givet anledning til bemærkninger fra erhvervslivet om, at det betød, at bevisbyrden ville gælde for evigt. Forbrugerrådet Tænk var på den anden side positiv over for, at bevisbyrden lå på leverandørsiden. I det nuværende kompromisforslag lå bevisbyrden fortsat hos de erhvervsdrivende. At bevisbyrden stod til at gælde 1 år fra leveringstidspunktet var udtryk for et kompromis i de forhandlinger, der havde fundet sted.

Ministeren bekræftede over for Søren Søndergaard, at forbrugeraftalelovens § 28 ville blive ændret til en bindingsperiode på 12 måneder imod de gældende 6 måneder. Fra dansk side havde man gerne set en kortere bindingsperiode, men de 12 måneder var et resultat af de forhandlinger, der havde været. Regeringen mente i øvrigt, at direktivet ville udgøre en forbedring i forhold til at sikre forbrugernes rettigheder ved køb af digitalt indhold eller digitale ydelser. Det gav god mening med ens regler i hele EU. Et eksempel på en styrket forbrugerbeskyttelse kunne være, at forbrugerne har rettigheder i henhold til databeskyttelsesreglerne, når de giver personlige oplysninger i forbindelse med betaling.

Om totalharmoniseringen sagde ministeren, at han mente, at det gav den bedste forbrugerbeskyttelse. Er der et totalharmoniseret marked, ved forbrugeren, at det er de samme regler, der gælder i hele EU. Ministeren var enig med Tænk i, at det var vigtigt, at reglerne skulle tilpasse sig den nye teknologi og ikke overhales af virkeligheden.

Holger K. Nielsen spurgte, om det ikke var et problem, at de nye bestemmelser ville udgøre fravigelse fra persondatalovens § 38.

Rasmus Nordqvist sagde, at det var o.k. med en klausul om en revidering efter 5 år, men mente dog alligevel, at lovgivningen ville halte efter. Det forekom ham at være fornuftigt at totalharmonisere på området, men han var bekymret for, om nye regler ville blive gode nok. Kunne man acceptere bindingsperioder på 12 måneder? I bl.a. Danmark og Frankrig havde man længe kæmpet for at få de perioder gjort kortere, og det var en alvorlig sag, hvis man skulle til at forlænge dem igen. Der lod også til at være et misforhold mellem rettigheder for forbrugere og for leverandører. Han efterlyste en tydeligere dansk holdning.

Søren Søndergaard mente, at den bedste forbrugerbeskyttelse udgøres af minimumsrettigheder med muligheden for, at landene kan bygge ovenpå, hvis de vil. Situationen på markederne i de enkelte EU-lande var meget forskellig. Indtil udviklingen ramte i alle lande, ville man komme til at se, at lovgivningen i visse lande kom mere og mere ud af takt med virkeligheden. Idet der var tale om et område, hvor mange ting var svære at forudse, mente han, at det ville være uklogt at totalharmonisere og kunne dermed ikke støtte forhandlingsoplægget.

Justitsministeren svarede Holger Nielsen, at man havde været opmærksom på den mulige fravigelse, også i forhandlingerne i rådsarbejdsgruppen. Det stod nu i kompromisforslaget, at opsiger forbrugeren en aftale, skal den erhvervsdrivende overholde sine forpligtelser i henhold til persondataforordningen. Det vil sige, at den erhvervsdrivende skal overholde reglerne for opbevaring, behandling og eventuelt anonymisering og sletning af personlige data. Problemet var altså håndteret på bedste vis.

Til Rasmus Nordqvist sagde ministeren, at det selvfølgelig var et fair politisk standpunkt at sige, at det ikke var godt nok med en bindingsperiode på 12 måneder, men at han ikke kunne sige andet end, at det var udtryk for et kompromis mellem landene. Til Søren Søndergaard sagde ministeren, at man med totalharmonisering sikrede en større gennemsligtighed for forbrugerne.

Rasmus Nordqvist påpegede, at udvalget jo skulle tage stilling til regeringens position, og at den f.eks. kunne være, at den ville arbejde hårdt for, at bindingsperioderne ikke kom op på 12 måneder. Hvordan forholdt det sig, når man opsiger et abonnement og har givet sine persondata ved oprettelsen? Skal virksomhederne slette alle data eller anonymisere dem?

Justitsministeren mente, at det var et fornuftigt kompromis, man var landet på. Om persondata skulle slettes eller anonymiseres beroede på forordningen.

Holger K. Nielsen kunne forstå, at persondataloven og persondataforordningens bestemmelser svarer til hinanden, og at det var responsen på Datatilsynets indvending. Hans mente i øvrigt, at der ved forhandlinger om et minimumsdirektiv kan være en risiko for, at man kommer til at lægge niveauet lavere end ved en totalharmonisering. Ved en totalharmonisering får man de mere genstridige lande op i niveau, så bunden hæves.

Justitsministeren var enig, at man godt kunne bruge det argument for totalharmonisering.

Rasmus Nordqvist havde den holdning, at forbrugerbeskyttelsen ikke var tilstrækkeligt tilgodeset i direktivet. Nok var der stadig forhandlinger i gang, men regeringens position på området lod ikke til at være skarp nok, hvad angik bevisbyrde og bindingsperioder. Han støttede ikke forhandlingsoplægget.

Søren Søndergaard spurgte, hvor lang tid man forventede, der ville gå, fra kommissionsforslaget til den endelige vedtagelse.

Justitsministeren forventede enighed i Rådet i den kommende uge. Derefter skulle forslaget i Europa-Parlamentet, og ministeren ville ikke gisne om, hvad der så kunne ske.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet havde udtalt sig imod det.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU

– Politisk drøftelse

KOM (2016) 0723

Rådsmøde 3546 – bilag 1 (samlentat side 36)

Justitsministeren: Der er tale om et nyt forslag, der blev fremsat af Kommissionen i november 2016.

Forslaget har tre hoveddele:

- 1) Regler om en skyldners adgang til rekonstruktion. Rekonstruktion er – ligesom konkursbehandling – en insolvensprocedure. Men i modsætning til konkursbehandling er hovedformålet med rekonstruktion at prøve at bevare skyldnerens virksomhed – f.eks. via en akkordordning med kreditorerne
- 2) Regler om navnlig gældssanering for iværksættere – det, der i forslaget kaldes en ny chance
- 3) Generelle regler om effektivisering af insolvensprocedurer og lignende.

Formålet med forslaget er ifølge Kommissionen bl.a. at fjerne hindringer for f.eks. kapitalbevægelser, der skyldes forskelle mellem nationale regler om rekonstruktion og gældssanering. Derudover skal forslaget sikre skyldnere mulighed for en tidlig rekonstruktion af en virksomhed – og på den måde undgå unødvendige konkurser.

Forslaget har siden starten af året været drøftet på møder i en rådsarbejdsgruppe. Der udestår fortsat en række juridiske og tekniske spørgsmål – herunder hvordan forskellige bestemmelser skal forstås og afgrænses. Vi er med andre ord tidligt i processen. Sagen nævnes derfor også til orientering i dag. Regeringen har af samme grund heller ikke afsluttet sine overvejelser om forslaget.

Vi er som udgangspunkt positive over for formålet med forslaget. Selve værktøjerne rekonstruktion og gældssanering kender vi i øvrigt også i forvejen fra den danske konkurslov.

Generelt kan man sige, at det er centralt for insolvensregler, at der sikres en rimelig balance mellem skyldneren og kreditorerne. Det er selvfølgelig også et af de temaer, som regeringen vil have fokus på i de videre drøftelser.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet med henblik på en politisk drøftelse af nogle få indledende juridiske grundprincipper.

Formandskabet lægger navnlig op til, at medlemsstaterne tilslutter sig, at der er behov for fleksibilitet ved implementeringen af udvalgte bestemmelser om rekonstruktion.

Det gælder eksempelvis i forhold til, hvornår en såkaldt bobehandler kan og skal inddrages til at bistå eller føre tilsyn med skyldneren – det, vi i dansk ret ville kalde en rekonstruktør.

Regeringen kan generelt tilslutte sig ønsket om fleksibilitet i forhold til at opretholde eksisterende nationale regler.

Kenneth Kristensen Berth fandt det gådefuldt, hvorfor EU skulle blande sig her. Hvad var det grænseoverskridende element i det?

Justitsministeren svarede, at iværksættere ofte søger kilder til nye investeringer – og ofte på tværs af landegrænse. Derfor gav det mening med regler på området.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF

– *Generel indstilling*

KOM (2017) 0008

Rådsmøde 3546 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Strafforfølgelse i cyberspace:

Rådsmøde 3546 – bilag 1 (samlenotat side 51)

EUU alm. del (16) – bilag 589 (udvalgsmødereferat side 872, senest behandlet i EUU 24/3-17)

a) e-beviser

– *Politisk drøftelse*

b) kryptering

– *Fremskridtsrapport*

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Logning

– *Fremskridtsrapport*

Rådsmøde 3546 – bilag 1 (samlenotat side 57)

EUU alm. del (16) – bilag 589 (udvalgsmødereferat side 873, senest behandlet i

EUU 24/3-17)

Justitsministeren: Sagen er på dagsordenen for rådsmødet med henblik på, at formandskabet vil orientere om det foreløbige arbejde i den arbejdsgruppe om EU-Domstolens dom i den såkaldte Tele2-sag, som blev nedsat på RIA-rådsmødet i slutningen af marts. Sagen nævnes som sagt til orientering.

Jeg havde i forbindelse med min seneste forelæggelse her i udvalget lejlighed til at redegøre nærmere for sagen.

Jeg kan oplyse, at vores holdning til sagen er den samme siden sidst. Vi støtter således op om det fælles udredningsarbejde i arbejdsgruppen ud fra en erkendelse af logningsreglernes centrale betydning for politimyndighederne i EU.

Logning har i et årti været et centralt efterforskningsredskab for det danske politi i kampen mod alvorlig kriminalitet og terror. Og vi hører fra de andre EU-lande, at de har tilsvarende erfaringer. Derfor er det afgørende for regeringen i den kommende proces at finde løsninger, der sikrer, at politiet og PET – inden for EU-rettens rammer – fortsat har adgang til loggede oplysninger i videst muligt omfang.

Samtidig lægger regeringen stor vægt på at sikre fremdriften i arbejdsgruppen, således at arbejdsgruppens arbejde kan indgå i regeringens lovforslag om ændring af logningsreglerne i næste folketingssamling.

Om det foreløbige arbejde i arbejdsgruppen kan jeg oplyse, at der hidtil har været tale om en forholdsvis høj mødekadence. Der er blevet afholdt to møder i løbet af maj måned, og der forventes afholdt yderligere møder inden sommerferien.

Det er i alles interesse, at vi arbejder hurtigt, for medlemsstaterne står i den samme situation i forhold til at rette ind efter EU-Domstolens dom hurtigst muligt.

Rasmus Nordqvist spurgte, hvad man mente med at have adgang til logning i videst mulige omfang.

Kenneth Kristensen Berth mente, at EU-Domstolen endnu en gang havde afsagt en dom, der kunne være skæbnsvanger for den europæiske sikkerhed. Det glædede ham til gengæld, at ministeren havde lagt sig i selen for at imødegå de skadelige virkninger af dommen.

Justitsministeren sagde, at så man på de gældende regler og på konsekvensen af Tele2-dommen, der gik ud på, at logning fremover skulle være målrettet og ikke generel, var det svært at forestille sig, at man med de nye logningsregler kunne undgå en svækkelse. I videst mulige omfang betød bare, at man p.t. kunne logge i et vist omfang, og at man ville arbejde for at få det omfang snævret så lidt ind som muligt.

Ministeren så formentlig sagen på samme måde som Kenneth Kristensen Berth, men ville ikke lægge skjul på, at det var en udfordring forbundet med den.

8. Schengeninformationssystemet (SIS):

- a) **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006**

– *Politisk drøftelse*

KOM (2016) 0882

Rådsmøde 3546 – bilag 1 (sammenotat side 61)

- b) **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1986/2006, Rådets afgørelse 2007/533/RIA og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU**

– *Politisk drøftelse*

KOM (2016) 0883

Rådsmøde 3546 – bilag 1 (sammenotat side 61)

- c) **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold**

– *Politisk drøftelse*

KOM (2016) 0881

Rådsmøde 3546 – bilag 1 (sammenotat side 61)

EUU alm. del (16) – bilag 254 (udvalgsmødereferat side 252,

senest behandlet i EUU 16/11-16)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 8 vedrører tre forordningsforslag om ændring af retsgrundlaget for Schengeninformationssystemet – også kaldet SIS.

Forslagene er omfattet af retsforbeholdet, men udgør en videreudvikling af Schengenreglerne. Danmark skal således inden 6 måneder efter vedtagelsen af forslagene træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forslagene i dansk ret. Jeg nævner sagen til orientering, idet den er sat på dagsordenen for rådsmødet med henblik på en politisk drøftelse.

Kommissionen fremsatte i december sidste år de tre forslag, hvis overordnede formål er at forbedre og udvide brugen af SIS og dermed give bedre mulighed for at imødegå de nye sikkerheds- og migrationsudfordringer, som EU står overfor.

SIS-forslagene er en meget vigtig sag for EU, fordi et velfungerende Schengeninformationssystem er en afgørende forudsætning for en effektiv ydre grænsekontrol.

Med de nye forslag får vi et system, som er mere effektivt og mere omfattende end det hidtidige informationssystem. Det gør vi bl.a., fordi systemet bliver udvidet til at omfatte flere typer af indberetninger, flere typer af data og fordi flere myndigheder får adgang til systemet.

Regeringen er generelt positivt indstillet over for forslagene, der på flere områder giver politiet og andre kompetente myndigheder nye brugbare muligheder for at udveksle oplysninger - både i forbindelse med grænsekontrol, efterforskning og tilbagesendelse af udlændinge med ulovligt ophold.

Regeringen vil arbejde for, at den tekniske struktur og opbygning af SIS reguleres minimalt i forordningerne, så opbygningen af SIS til enhver tid kan følge med den teknologiske udvikling.

Regeringen har derfor i lighed med andre ligesindede lande udtrykt skepsis over for Kommissionens forslag om at gøre det obligatorisk for medlemsstaterne at have en national kopi af SIS-databasen.

Forhandlingerne om forslagene blev indledt i januar 2017 og vil fortsætte under det kommende estiske formandskab.

Under forhandlingerne vil vi fra dansk side følge den linje, som jeg lige har redegjort for. Sagen vil med al sandsynlighed være på rådsmødedagsordenen igen til oktober, hvor udvalget således igen vil høre om sagen.

Kenneth Kristensen Berth ville gerne vide, hvad der lå i ordet konsultationer i forhold til indberetning af indrejseforbud. Det forholdt sig vel ikke sådan, at andre lande fik adgang til at blande sig i, hvorvidt Danmark skal give en borger indrejseforbud. Det undrede ham, hvis landene ikke allerede skulle meddele til SIS-systemet, hvis der blev udstedt rejseforbud mod en borger. Gjorde Danmark ikke allerede det? Hvilke lande gjorde det ikke? Eller var det overhovedet teknisk muligt, sådan som systemet var bygget op? Forbyder man personer at indrejse, men orienterer ikke de andre lande om det, risikerer man selvfølgelig, at de kommer igen.

NOT **Justitsministeren** svarede, at en konsultation ikke havde noget at gøre med, at andre skulle blande sig i, hvornår man kan udstede rejseforbud. Ministeren måtte vende tilbage med et skriftligt svar på den sidste del af Kenneth Kristensen Berths spørgsmål.

9. Informationsudveksling og interoperabilitet:

Rådsmøde 3546 – bilag 1 (samlenotat side 72)

EUU alm. del (16) – bilag 254 (udvalgsmødereferat side 252,
senest behandlet i EUU 16/11-16)

- a) Udkast til rådskonklusioner om styrkelse af informationsudveksling og interoperabilitet mellem EU's informationssystemer**
 - *Vedtagelse*

- b) Fremlæggelse af implementeringsrapport for køreplan for informationsudveksling og interoperabilitet på området for retlige og indre anliggender**
 - *Fremskridtsrapport*

- c) Udkast til rådskonklusioner om anbefalinger om at foretage sikkerhedskontrol ved ulovlig migration**
 - *Vedtagelse*

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

10. Reform af det fælles europæiske asylsystem og genbosætning

Rådsmøde 3546 – bilag 3 (samlenotat side 4)

EU-note (15) – E 48 (note af 24/5-16 om omarbejdningen af Dublinforordningen)

EUU alm. del (16) – bilag 589 (udvalgsmødereferat side 878 og 881, senest behandlet i EUU 24/3-17)

- a) **Dublin: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (første gennemlæsning)**
KOM (2016) 0270
- b) **Modtagelsesforhold: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (omarbejdning) (første gennemlæsning)**
KOM (2016) 0465
- c) **Kvalifikation: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (første gennemlæsning)**
KOM (2016) 0466
- d) **Procedure: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (første gennemlæsning)**
KOM (2016) 0467
- e) **Eurodac: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Eurodac til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af identificering af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodac-oplysninger med henblik på retshåndhævelse (omarbejdning) (første gennemlæsning)**
KOM (2016) 0272
- f) **EASO: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010 (første gennemlæsning)**

KOM (2016) 0271

g) Genbosætningsramme: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme (første gennemlæsning)

KOM (2016) 0468

Udlændinge- og integrationsministeren: Når det kommer til reform af det fælles europæiske asylsystem, har formandskabet lagt op til en fremskridtrapport på Kommissionens to asylpakker fra maj og juli 2016.

Der er altså ikke lagt op til en egentlig drøftelse af Dublinforordningen og spørgsmålet om omfordeling. Det skyldes efter min opfattelse, at drøftelserne på rådsmødet den 18. maj om netop Dublinforordningen, omfordeling, ansvarsfordeling og solidaritet ikke førte til fremskridt i forhandlingerne.

Det står dermed klart, at formandskabets ambition om at nå til enighed om Dublinforordningen på det kommende rådsmøde ikke længere er en realistisk mulighed, dertil er holdningerne i Rådet for forskellige.

Peter Hummelgaard Thomsen spurgte, om ministeren vurderede, at det ikke ville lykkes at nå til enighed om reglerne for Dublin. Var det næste skridt at tilpasse forordningen, så der kunne opnås enighed, eller var strategien at forsøge at massere den igennem?

Rasmus Nordqvist spurgte, om den danske undtagelse i forhold til omfordeling stadig gjorde sig gældende her.

Udlændinge- og integrationsministeren sagde til Peter Hummelgaard Thomsen, at emnet var meget sensitivt, og der var lande, der skiftede position. Hun kunne endnu ikke sige noget om, hvordan det ville blive grebet an. Diskussionerne på det sidste møde i Bruxelles viste, at det var en ekstremt kompliceret sag, og at landene var langt fra enige.

Ministeren sagde, at den danske holdning til Dublinsystemet ikke var ændret, men at der var aktuelle diskussioner om Dublin.

FO 11. ETIAS

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) (Første gennemlæsning)

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0731

Rådsmøde 3546 – bilag 3 (samlenotat side 18)

EUU alm. del (16) – bilag 589 (udvalgsmødereferat side 880 og 881, senest behandlet i EUU 24/3-17)

Udlændinge- og integrationsministeren: Jeg vil lægge ud med sagen om ETIAS, hvor jeg forelægger sagen for at opnå udvalgets opbakning til forhandlingsoplæg med henblik på dansk tilslutning til den kommende forordning, når den er vedtaget i både Rådet og Parlamentet. Det forventes at ske inden udgangen af 2017. Det er planen, at systemet skal være oppe at køre i 2020.

Som bekendt er hovedformålet med ETIAS at bidrage til at højne sikkerheden og forebygge irregulær migration. Det sker ved, at alle visumfri tredjelandstatsborgere – bortset fra visse særlige grupper – skal være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse for at kunne indrejse i EU.

Det er vigtigt at understrege, at en rejsetilladelse ikke er lig med en indrejsetilladelse. Det vil fortsat være grænsevagterne, der skal vurdere, om personen opfylder alle indrejsebetingelserne.

Baggrunden for forslaget er som bekendt, at vi i dag har meget begrænsede oplysninger om visumfri tredjelandstatsborgere, når de ankommer til en ydre Schengengrænse.

Retshåndhævende myndigheder har heller ikke – som ved visumpligtige rejsende – mulighed for at indhente oplysninger om visumfri rejsende, hvis det skulle være nødvendigt for at bekæmpe grov kriminalitet og terrorisme.

Med ETIAS får vi altså en mulighed for på et meget tidligt tidspunkt at afvise rejsende, som vi ikke ønsker, skal komme til EU. Formandskabet forventer, at der kan opnås politisk enighed i Rådet i næste uge.

Det er regeringens holdning, at vi ganske enkelt skal vide, hvem der indrejser i Schengen og dermed i Danmark – også når det drejer sig om visumfritagne personer.

Da der er tale om en Schengenretsakt, vil Danmark på grund af retsforbeholdet ikke deltage i vedtagelsen. Danmark skal inden 6 måneder efter den endelige vedtagelse meddele, at man vil gennemføre retsакten i dansk ret. Gør Danmark ikke det, skal de øvrige

medlemsstater og Danmark overveje, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes. Det kan som bekendt få alvorlige konsekvenser for Danmark.

Regeringen forelægger Schengensager til forhandlingsoplæg i Europaudvalget umiddelbart før, at Rådet fastlægger sin holdning forud for Rådets forhandling med Europa-Parlamentet. Det svarer til tidspunktet for forhandlingsoplæg i alle andre EU-sager.

Timingens skyldes, at der på dette tidspunkt er klarhed over forhandlingssituationen i Rådet, og at Danmark her har den bedste mulighed for at udøve indflydelse på Rådets position, umiddelbart forud for forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

Regeringen støtter initiativer, der bidrager til at styrke EU's indre sikkerhed, grænsekontrol og forebyggelse af irregulær migration.

Danmark er positivt indstillet over for det senest foreliggende kompromisforslag.

Regeringen søger derfor i dag opbakning til forhandlingsoplæg, så jeg på rådsmødet den 9. juni kan tilkendegive, at Danmark støtter forslaget, og at vi efter vedtagelsen vil meddele, at Danmark vil gennemføre retsaktens i dansk ret.

Kenneth Kristensen Berth var positiv over for indførelsen af et system, der minder om det amerikanske ESTA-system. Han havde forstået det sådan, at børn under 12 år var undtaget fra at skulle søge en tilladelse, men var der andre grupper? Hvorfor skulle børn under 12 ikke søge? Betød det, at et barn under 12 år kan blive sat på et fly og indrejse i Danmark, hvis ellers personen også har visumfrihed? Han ville i øvrigt gerne have ministerens ord på, at introduktionen af ETIAS ikke gjorde, at man ville være mere tilbøjelig til at visumfritage flere lande. Schengen dækker et stort område, så det ville i øvrigt være på sin plads at bede om at få oplyst alle opholdssteder, man foretager på en rundrejse – ikke kun det første opholdssted. Kenneth Kristensen Berth var i øvrigt af den holdning, at den kritiske udtalelse fra Europa-Parlamentet var noget af det mest idiotiske, han nogensinde havde hørt.

Peter Hummelgaard Thomsen bakkede op om ministerens forhandlingsoplæg.

Jan E. Jørgensen bakkede op om en model, der minder om ESTA. Det er langt mere effektivt med et system, hvor man kan tjekke folk, før de ankommer. Med det danske retsforbehold in mente ville han gerne vide, om dansk tilslutning til ETIAS var betinget af, at Danmark er et Schengenland. Dansk Folkeparti mente vist nok, at Danmark skulle ud af Schengen.

Rasmus Nordqvist kunne ikke få øje på krav om, at man skulle oplyse, hvor man havde opholdt sig. Man skulle vist kun oplyse, hvor man kom fra – altså by og land. Hvis det var muligt, skulle ansøgeren også oplyse fast bopæl. Ville det slå ud i et automatiseret system, hvis en ansøger kun er i stand til at angive by eller land? Det var en stor mængde data, man ville komme til at lagre på en masse mennesker, der gerne vil på ferie i Euro-

pa. Hvor lang tid ville de data blive lagret? Og ville de tilsvarende blive lagret i VIS-systemet, Europol etc., hvor informationerne skulle tjekkes? Og i hvor lang tid? Om klageadgangen stod der, at man skulle klage til det medlemsland, der har truffet afgørelsen. Det ved fra ESTA, at det er besværligt at komme af en negativliste, hvis først man er kommet på den. Havde man tænkt på, at det skulle være lige så let at klage som at få afslag på indrejse? Og hvor lang tid skulle et afslag gælde? Systemet ville koste 200 mio. euro. Kunne pengene findes inden for EU's budget for indre sikkerhed, eller skulle man tage af udviklingsbistanden eller lign.? Og var de danske omkostninger ved det finansieret via midler fra EU? Rasmus Nordqvist ville i øvrigt gerne vide, hvad det ville få af betydning for transportøransvaret for flyselskaber, tog, busser etc. Hvilket udstyr skulle de investere i?

Holger K. Nielsen var som udgangspunkt positiv indstillet over for forslaget om et registreringssystem. Han ville dog gerne vide, hvilke sundhedsdata, man som ansøger skulle opgive. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mente, at det var for vidtgående med alle de data. Det tog jo nærmest flere timer at udfylde ESTA-ansøgningen til USA.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at børn under 12 år også skulle søge i ETIAS, men at det ville være gebyrfrit for dem. Kravene til at opnå visumfrihed blev ikke påvirket, så hun kunne berolige med, at ETIAS ikke ville medføre lempeligere regler for visumfrihed. Det ville blive svært, hvis man skulle oplyse alle opholdssteder, når man rejser rundt i Europa på forretningsrejse. Ministeren ville tage det til efterretning, at udtalelsen fra Parlamentet var det dumme, Kenneth Kristensen Berth længe havde læst.

Ministeren uddybede, at det formentlig ville give et hit i systemet, hvis man ikke kunne oplyse, hvor man bor. Det er helt afgørende at vide, hvilke mennesker der kommer ind, så man skal som minimum oplyse land og by. Data ville blive slettet automatisk efter 5 år. Der blev ministeren bekendt ikke ændret på de gældende nationale klagesystemer. De økonomiske midler ville primært komme fra EU, men Danmark skulle også dække en lille del. Hun kendte ikke det fulde beløb, men der var ikke tale om store summer – slet ikke i forhold til formålet. Der hvilede en forpligtelse på transportvirksomheder til at søge i systemet for at kontrollere, om tredjelandstatsborgere, der er omfattet af kravet om rejseautorisation, også er i besiddelse af den. Forpligtelsen ville ikke være meget forskellig fra den forpligtelse, som transportører allerede havde, har i dag, fordi Schengenregler gør, at man allerede skulle kontrollere, om tredjelandstatsborgere er visumpligtige og i besiddelse af gyldige visa.

Ministeren mente, at det var klogt med en mængde sundhedsdata, da det er en globaliseret verden med smitsomme sygdomme, der hurtigt kan sprede sig og true folkesundhed generelt.

Ministeren bekræftede, at det var en forudsætning, at Danmark er et Schengenland for at kunne tilslutte sig.

Rasmus Nordqvist spurgte, om det var de sædvanlige persondataregler, der gjorde sig gældende for datasikkerheden. Han spurgte, om det ikke gav mening med en fælles klageprocedure, når man skulle søge om indrejse på en fælles måde. Kunne ministeren oplyse, hvor lang tid et afslag ville gælde? Var man sortlistet i 5 år?

Ham bekendt skulle man tjekke, om der var gyldige rejsedokumenter hos transportøren, og skulle man søge i et nyt system, skulle der vel investeres i nyt udstyr. Transporten foregår ikke kun med fly, men også med bus og bil etc. Hvordan ville man håndtere det?

Om mængden af sundhedsdata sagde han, at problemet i USA var, at man stigmatiserer og holder folk med f.eks. hiv ansvarlige. Var det nogle af de sygdomme, man spurgte ind til, når man skulle søge via ETIAS? Det virkede voldsomt at skulle gemme sundhedsdata på rejsende i 5 år.

Kenneth Kristensen Berth gentog sit spørgsmål om, hvilke særlige grupper der var undtaget for at søge i ETIAS. Han ville for en god ordens skyld sige til Jan E. Jørgensen, at hvis Danmark ikke var medlem af Schengen, kunne man måske finde på at opfinde nogle lignede, ligesom Storbritannien og Irland formentlig ville gøre.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede Rasmus Nordqvist, at man skulle oplyse smitsomme sygdomme som defineret af WHO. Hun var ikke klar over, hvor lang tid data ville blive gemt, men ville vende tilbage med et skriftligt svar. Sikkerheden for data ville være den sædvanlige, og der kom altså ikke nye eller dårligere sikkerhedssystemer. Der var ikke lagt op til en fælles procedure for behandling af klager. Et afslag vil stå ved magt, indtil man søgte igen, hvorefter sagen ville blive taget op på ny. Man kunne altså blive ved med at søge, men det var ikke sikkert, at man fik tilladelse til indrejse. Transportøransvar gjaldt i forhold til fly, skib og bus. De transportvirksomheder, der ville visumfri-tage tredjelands statsborgere skulle søge i et centralt system. Ministeren kunne eventuelt uddybe det skriftligt.

Til Kenneth Kristensen Berth sagde ministeren, at de undtagne grupper var indehavere af diplomatpas og andre pasindehavere af tjenestepas og officielle pas. Det gjaldt også besætning inden civil luft- og skibsfart samt tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, der er indehaver af et opholdskort. Det kunne være flere grupper, men det var, hvad ministeren vidste med sikkerhed.

Rasmus Nordqvist mente, at der måtte være tale om helt nyt elektronisk udstyr, hvis man skulle til at aflæse elektronisk pas i busser etc. Hvilke krav indebar det for transportørsiden? Han undrede sig over, at man ikke var i gang med at lave en fælles procedure for klagebehandling af afslag. Oplysningerne blev gemt i 5 år, dvs. at man ville få et nej, hver gang man søgte i den periode. Det var afgørende for ham at vide, hvorvidt sundhedsoplysningerne også ville blive gemt i 5 år. Han ville gerne modtage en liste over, hvilke sygdomme man skulle oplyse. Der var for mange ubesvarede spørgsmål, så han kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, om ministerens svar skulle tolkes sådan, at hvis en tredjelandsborger er omfattet af visumfrihed og er så heldig at have familiemedlemmer, der er bosat inden for EU's grænser, skal man ikke søge via ETIAS. Det ville komme bag på ham.

Udlændinge- og integrationsministeren påpegede, at det gjaldt tredjelandsborgere med opholdskort, der tilmed har mindst et familiemedlem, der er unionsborger.

Til Rasmus Nordqvist sagde ministeren, at de samme transportøransvarsregler ville gælde fremover for dem, der havde været visumpligtig til EU. Ministeren gentog, at klager skulle indgives hos de nationale myndigheder – der, hvor man har fået afslaget. Nogle ville mene, at der skulle være et fælles system, men hun mente, at det var i orden, at klagerne bliver vurderet i de velfungerende nationale systemer. Ministeren ville sende en liste over de WHO-bestemte smitsomme sygdomme.

Kenneth Kristensen Berth støttede forhandlingsoplægget.

Rasmus Nordqvist citerede fra samlenotatet: "...hvis muligt ansøgerens faste bopælssted ellers dennes by eller bopælsland." Tidligere havde ministeren antydnet, at hvis der ikke kunne angives bopæl, men kun by eller land, var det klart, ville det skabe opmærksomhed. Han ville gerne vide mere om klagemulighederne, fordi han var klar over, hvilke problemer der kunne være for folk, der rejser til USA. Der var ikke en gennemsigtig og tydelig klageadgang, og derfor var det naturligt, at man ved indførelsen af et nyt system, tænker processen til ende. Hvor meget havde man tænkt over klageadgangen?

Udlændinge- og integrationsministeren forklarede, at man kunne give indrejsetilladelse på centralt niveau og kunne man ikke få den der, gik det videre til det nationale niveau, hvor man også gav afslag. Det var så også der, at klager skulle indgives.

Rasmus Nordqvist spurgte, om en person, der har fået et centralt afslag på indrejse i Danmark, og som klager uden resultat, kan søge videre til Tyskland. Hele udgangspunktet var jo Schengen, og han kunne ikke se, hvordan klagegangen ville være lige så gennemsigtig som proceduren for indrejseansøgninger.

Udlændinge- og integrationsministeren gav et eksempel: Hvis svenskerne har en anmærkning på en person, vil det give et hit, når vedkommende søger i ETIAS. Det er ligegyldigt, om vedkommende vil til Danmark eller til Tyskland – hittet vil dukke op på grund af de svenske indberetninger. Sagen ville så blive overført til Sverige.

Rasmus Nordqvist spurgte, om man kunne klage centralt, hvis man f.eks. skal rejse til fem forskellige lande, men ikke får lov til at indrejse. Eller skulle man klage til hvert enkelt land?

Udlændinge- og integrationsministeren citerede fra forslaget: "Vurderingen af, hvem der er den ansvarlige nationale ETIAS-enhed fremlægges ud fra, hvilken medlemsstat

der har indført hittet, og hvilket slags hit der er tale om. Hvis hittet ikke er sket på baggrund af en medlemsstatsindberetning, vil det være den nationale ETIAS-enhed i det land, som ansøgeren indrejser i først, som skal behandle ansøgningen. Hvis der kun er et hit, vil det ansvarlige nationale ETIAS-enhed være den medlemsstat, der har leveret den data, der forårsagede hittet. Hvor flere medlemsstater har leveret data, der forårsager hits i Schengeninformationssystemet eller i Interpols database, vil den ansvarlige medlemsstat være den, der senest har leveret data til disse systemer. Hvis flere medlemsstater har leveret data, der forårsager hit i andre systemer, er der ikke hit i Schengeninformationssystemet eller Interpols databaser, så vil den ansvarlige medlemsstat være den, der senest har leveret data til disse systemer. Hvis ingen medlemsstat leverer sådan en information, vil den ansvarlige medlemsstat være den medlemsstat, hvor ansøgeren har angivet, at ansøgeren påtænker at indrejse først, herunder transitland hvis ansøger angiver at skulle være i transit.”

Derved var det kun en medlemsstat der var ansvarlig, og derfor var der kun et sted at klage.

Søren Søndergaard spurgte, om det betød, at hvis et land havde set sig sur på en person, og personen dermed ikke var ønsket der, var det kun det land, som vedkommende skulle klage til for at få omgjort beslutningen? Var der andre muligheder i andre lande?

Udlændinge- og integrationsministeren mente, at formuleringen ”hvis et land har set sig sur på” var noget specielt. Sådan var verden ikke. Der skal konkrete ting til, før man bliver opført i f.eks. Interpols databaser.

Søren Søndergaard henviste til et konkret eksempel med en af Greenpeaces chefkordinator, der blev forhindret indrejse i Holland på fransk anmodning, da Frankrig havde set sig sur på vedkommende. Hvis vedkommende havde ønsket at tage til Frankrig i stedet for Holland, men Frankrig så også sagde nej tak, hvor kunne han så indgive sin klage?

Udlændinge- og integrationsministeren svarede, at det i første omgang ville være det land, der havde lavet en anmærkning på person, der gav anledning til et hit i systemet. Hvis en person blev afvist, fordi et land havde set sig sur på ham, ville der være mulighed for at blive indkaldt til en samtale, hvis det var Danmark personen ville til. Sagt på en anden måde: det vil være op til en konkret vurdering i landene, hvorvidt man vil lukke personen ind.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten og Alternativet havde ytret sig imod det.

12. Migration: Den aktuelle situation

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2016) 0166

KOM (2017) 0204

Rådsmøde 3546 – bilag 3 (sammenotat side 32)

EUU alm. del (16) – bilag 589 (udvalgsmødereferat side 881, senest behandlet i EUU 24/3-17)

Udlændinge- og integrationsministeren: Under det sædvanlige punkt om migration er der lagt op til en kort udveksling af synspunkter om den aktuelle situation.

Der foreligger endnu ikke et diskussionspapir, men jeg forventer, at der særlig vil være fokus på udviklingen på det centrale Middelhav.

Fra dansk side støttes op om at gennemføre tiltag, der kan begrænse tilstrømningen af irregulære migranter og flygtninge, herunder gennem effektiv implementering af indgåede aftaler på EU-niveau.

Kenneth Kristensen Berth havde tidligere påpeget misforholdet mellem antallet af syrer fra Tyrkiet, der bliver genbosat i Europa, og antallet af migranter, som EU har returneret til Tyrkiet. Hvorfor blev misforholdet ved med at vokse? Ministeren havde udtalt, at man skulle udvise god vilje over for Tyrkiet, men hvor blev den gode vilje fra Tyrkiets side af? Var der i øvrigt ideer til, hvilke tiltag der skulle til for at lette presset på den centrale Middelhavsroute?

Udlændinge- og integrationsministeren forklarede, at de græske appelmyndigheder ikke havde taget stilling, så man var ikke kommet langt nok i sagen. Man skulle diskutere indsatsen mod menneskesmugler, men også Frontex, og hvordan man styrker det.

13. Tilbagesendelsespolitik

Rådsmøde 3546 – bilag 3 (samlenotat side 38)

EUU alm. del (16) – bilag 589 (udvalgsmødereferat side 888, senest behandlet i EUU 24/3-17)

a) Implementering af Kommissionens anbefalinger om tilbagesendelse

– *Status*

KOM (2017) 0200

Udlændinge- og integrationsministeren Når det kommer til punktet om EU's tilbagesendelsespolitik, lægges der op til en kort status over gennemførelse af Kommissionens anbefalinger fremsat den 7. marts 2017.

Kommissionen anbefalinger skal sikre en bedre gennemførelse af udsendelsesdirektivet i medlemsstaterne i EU for at gøre udsendelse mere effektiv.

Regeringen hilser selvsagt en mere effektiv udsendelses-politik fra EU's side velkommen.

Det er regeringens holdning, at hurtig og effektiv tilbagesendelse af personer uden lovligt ophold er en afgørende forudsætning for et velfungerende asylsystem.

I den forbindelse kan jeg tilføje, at vi på rådsmødet [– som opfølgning på Det Europæiske Råds konklusioner fra juni, oktober og december sidste år og marts i år såvel som råds-konklusioner fra oktober 2015 og juni 2016 –] forventer at vedtage råds-konklusioner om vigtigheden af at kunne anvende visumpolitikken som løftestang over for relevante tredje-lande med henblik på at fremme tilbagesendelsessamarbejdet. Herudover fremhæves nødvendigheden af at forøge antallet af udsendelser af personer uden lovligt ophold. Medlemsstaterne erklærer sig tillige enige i, at der er behov for pragmatiske og skræddersyede tilgange med det formål at tilrettelægge og forbedre samarbejdet med de relevante tredjelande.

Udg. b) Udkast til rådskonklusioner om tilbagesendelse

– *Vedtagelse*

Punktet var udgået.

Udg. 14. Kontraterrorisme:

RAN: EU-netværk til bevidstgørelse omkring radikaliserings: Videre skridt

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3546 – bilag 3 (samlenotat side 42)

Punktet var udgået.

15. Forslag til Rådets forordning om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar, og om internationale barnebortførelser (omarbejdning)

– *Politisk drøftelse*

KOM (2016) 0411

Rådsmøde 3546 – bilag 2 (sammenotat)

Social- og ungeministeren: Forslaget er omfattet af retsforbeholdet, og det vil derfor ikke gælde for Danmark. Da forslaget vedrører familieret, skal det vedtages med enstemmighed.

Bruxelles II a-forordningen vedrører navnlig internationale sager om forældreansvar, og den indeholder bl.a. også regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældreansvar og om tilbagegivelse af bortførte børn. Forslaget om ændring af forordningen drejer sig navnlig om effektivisering af fuldbyrdelsen af afgørelser om forældreansvar og af behandlingen af sager om tilbagegivelse af bortførte børn. I den forbindelse foreslås det, at der indføres fælles regler om høring af børn.

Det forventes, at formandskabet på rådsmødet vil foreslå, at der i forordningen indsættes en bestemmelse om høring af børn, der svarer til reglerne i børnekonventionen. Andre dele af forslaget forventes ikke drøftet på mødet.

Regeringen er generelt positiv over for forslaget, men da det som sagt er omfattet af retsforbeholdet, vil det ikke gælde for Danmark.

Kenneth Kristensen Berth var glad for, at forordningen ikke blev en del af dansk ret, men bad ministeren være opmærksom på, at hvis regeringen fik held til at ophæve retsforbeholdet, kunne det være, at den blev det. Det blev foreslået, at hvis f.eks. de danske myndigheder træffer afgørelse om tvangsfjernelse af et barn, der er f.eks. østrigsk statsborger, skal de østrigske myndigheder godkende beslutningen. Han kunne huske flere sager, hvor ambassader i f.eks. Tyrkiet og Indien havde henvendt sig i forbindelse med tvangsfjernelse af børn af tyrkiske og indiske forældre. Det var sager, som disse landes myndigheder ikke kendte til, og hvor de var uvidende om årsagen til tvangsfjernelse. Han så i ånden, hvordan tvangsfjernelser fremover ville skulle sanktioneres af andre EU-medlemsstater. Det ville blive problematisk.

Børne- og socialministeren sagde, at det handlede mere om jura end om politik. Hvis barnet er i Danmark, ville svaret være nej, men hvis det var østrigsk statsborger, skulle de østrigske myndigheder inddrages. Men det var en tænkt situation; Danmark havde jo retsforbeholdet.

Kenneth Kristensen Berth mente ikke, at det var mere tænkt, end at man oplevede i kommunerne, at ambassader blander sig i tvangsfjernelse af børn. Anmodninger om tvangsfjernelse af børn var svære sager for kommunerne at tage stilling i, men anmod-

ningerne var som regel ikke ubegrundede. Der var fare for barnets tarv, og derfor måtte man måtte træde i karakter kommunalt. Derfor var det et problem, at ambassader blandede sig. Det gav problemer, hvis kommunerne skulle henvende sig til udenlandske myndigheder, der ikke kendte sagerne, før man kunne tvangsfjerne børn. Hvis det f.eks. gjaldt et barn i en romafamilie, bosiddende i Danmark, skulle de danske myndigheder rette henvendelse til de rumænske myndigheder, før tvangsfjernelsen kunne effektueres. I den periode kunne der ske endnu større skade på barnet.

Jan E. Jørgensen var enig med Kenneth Kristensen Berth i, at reglerne på området på et tidspunkt kunne erstatte retsforbeholdet i form af en tilvalgsordning. Mente ministeren dermed ikke, at det var relevant fra dansk side at forsøge at gå ind og påvirke udformningen af dem?

Søren Søndergaard gjorde opmærksom på, at der var tale om et forordningsforslag, så hvis det havde været et ja ved afstemningen i december 2015, havde Danmark skullet tage stilling. Han var altså med på, at den ikke blev automatisk implementeret, men derfor kunne den jo godt indeholde en række gode forslag, der kunne give anledning til nogle selvstændige initiativer. Var det sket?

Børne- og socialministeren svarede søren Søndergaard, at der var lavet aftaler med andre lande om f.eks. bortførelsessager, så børn kunne komme hjem igen. Danmark har for nylig sendt et forslag til Brasilien om et indgå et samarbejde, og et lovforslag i forhold til Haagerkonventionen var blevet vedtaget i foråret. Over for Jan E. Jørgensen bekræftede ministeren, at man fra dansk side søgte at påvirke udformningen af reglerne og arbejdede aktivt på at få de danske synspunkter igennem. Forslaget om høring af børn var ganske fornuftigt.

Ministeren kendte ikke til eksempler på, at ambassader skulle være gået ind og have blandet sig. Udlandet skulle kun høres, hvis barnet skulle anbringes uden for Danmarks grænser.

16. Beskyttelse af migrantbørn

Rådsmøde 3546 – bilag 4 (supplerende samlenotat)

a) Udkast til konklusioner fra Rådet for Den Europæiske Union og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer om beskyttelse af migrantbørn

– *Vedtagelse*

b) Beskyttelse af migrantbørn

– *Orienterende debat*

KOM (2017) 0211

Udlændinge- og integrationsministeren: Så kommer vi til punktet om beskyttelse af migrantbørn. Kommissionen har den 12. april i år fremlagt en meddelelse om beskyttelse af denne gruppe migranter.

Det fremgår af meddelelsen, at antallet af migrantbørn, der ankommer i EU, hvoraf mange er uledsagede, er steget markant i de senere år. Mindreåriges andel af alle asylansøgninger i EU udgør aktuelt 30 pct.

Meddelelsen omhandler alle børn i alle faser af migration, fra de påbegynder deres rejse langs migrationsruterne til de indrejser i EU, og indtil der er truffet afgørelse om varige løsninger i form af integration eller tilbagesendelse. Meddelelsen indeholder en række anbefalinger til både medlemsstaterne og Kommissionen.

På rådsmødet er der lagt op til en orienterende debat om beskyttelse af migrantbørn. Der er tillige udarbejdet et sæt rådskonklusioner, som skal vedtages på mødet.

I rådskonklusionerne lægges der bl.a. vægt på vigtigheden af

- at beskytte børn som en sårbar gruppe,
- at holde fokus på de grundlæggende årsager til migration, herunder bekæmpelsen af menneskesmugling og menneskehandel,
- behovet for hurtigt og pålideligt at kunne fastsætte børns alder for at undgå misbrug af asylsystemet,
- vigtigheden af at sikre, at der kan ske den fornødne beskyttelse af børns rettigheder, og at
- forebygge, at børns sårbarhed udnyttes af forældre eller andre indehavere af forældreansvar for at opnå mulighed for lovlig indrejse i EU.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, om de 30 pct., som nu skulle være udgjort af mindreårige, var baseret på data, før eller efter man havde tjekket deres alder. En kontrol i Sverige havde vist, at 75 pct. ikke havde angivet deres rigtige alder.

Rasmus Nordqvist håbede, at man fra dansk side ville sørge for at opretholde en høj beskyttelse af uledsagede flygtningebørn. Ministeren måtte prioritere at forsvare børns rettigheder.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede, at de 30 pct. var før aldersbestemmelsen var foretaget. Der var stor forskel på, hvordan man håndterede aldersbestemmelsen de forskellige lande. Der havde i lang tid været stor modstand i Sverige imod at lave bestemmelserne af etiske grund. I Danmark lavede man et alderstjek i de tilfælde, hvor man var i tvivl. Idet man kunne konstatere, at der kom flere og flere mindreårige, havde man øget kapaciteten på Retsmedicinsk Institut, så man kunne foretage flere tjek. At man iværksatte hurtige alderstjek var også med til at begrænse tilgangen af personer, der påstår, at de er under 18 år, men viser sig at være ældre. De danske alderstjek viste, at 70-75 pct. alligevel viste sig at være over 18 år. Det var altså god grund til at lave disse alderstjek.

Ministeren tog Rasmus Nordqvist' udtalelser som en opfordring til regeringen.

17. Eventuelt

Udlændinge- og integrationsministeren: Til sidst vil jeg kort orientere om to verserende sager ved EU-Domstolen, som den danske regering har afgivet indlæg i.

EU-Domstolens afgørelser er retligt bindende, og lovgivningen og administrationen af reglerne vil derfor potentielt skulle justeres i overensstemmelse med dommen.

Petreasagen

Den første sag er den såkaldte Petreasag (C-184/16). Sagen er indledt af en domstol i Grækenland, der har forelagt EU-Domstolen en række fortolkningsspørgsmål. De handler bl.a. om at få præciseret omfanget af de proceduremæssige garantier og beskyttelsesforanstaltninger, som gælder ved begrænsning af unionsborgeres ret til ophold.

Udvalget blev skriftligt orienteret om sagen i december 2016.

Danmark deltog i den mundtlige forhandling den 2. februar 2017 og afgav indlæg i sagen om to spørgsmål.

Det ene spørgsmål drejer sig om, hvorvidt udsendelsesdirektivet også gælder for unionsborgere. Udsendelsesdirektivet gælder jo som udgangspunkt for udsendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.

Det andet spørgsmål går på, om afgørelser om udsendelse skal meddeles på et sprog, som den pågældende unionsborger forstår, dvs. oversættes til et andet sprog end værtsmedlemsstatens sprog - eventuelt personens modersmål.

Til det første spørgsmål gjorde Danmark gældende, at udsendelsesdirektivet ikke finder anvendelse overfor unionsborgere. Medlemslandene kan dog godt lade sig inspirere af reglerne i direktivet, når medlemsstaten udfærdiger nationale proceduremæssige regler.

Til det andet spørgsmål gjorde Danmark gældende, at den pligt, medlemsstaterne ifølge EU-opholdsdirektivet har til at sikre, at den pågældende person har mulighed for at forstå afgørelsens indhold og virkning, ikke kan strækkes så vidt, at medlemsstaterne har pligt til at oversætte afgørelser om udsendelse til et givent modersmål.

Det er endnu ikke fastlagt, hvornår EU-Domstolen afsiger dom i sagen, men dommen må forventes afsagt i løbet af sensommeren 2017.

Sagen forventes ikke at få betydning for dansk lovgivning eller praksis.

Ouhramisagen

Den anden sag, jeg vil nævne, er den såkaldte Ouhramisag (C-225/16). Den vedrører bl.a. udsendelsesdirektivets regler om beregningen af et indrejseforbuds varighed. Det er jo sådan, at udlændinge, der udvises på grund af ulovligt ophold, som udgangspunkt bliver pålagt et indrejseforbud. Udvalget blev skriftligt orienteret om sagen i august 2016. Danmark afgav skriftligt indlæg i sagen den 16. august 2016 og deltog i den mundtlige forhandling den 16. marts 2017.

Danmark har i Ouhramisagen gjort gældende, at udsendelsesdirektivet ikke regulerer, hvordan et indrejseforbud skal beregnes. Det må derfor være op til det enkelte land at fastsætte regler herom. Det vigtigste i den henseende er, at beregningen af et indrejseforbud ikke hindrer en effektiv udsendelse til skade for direktivets formål.

Danmark gjorde endvidere gældende, at et indrejseforbud efter direktivet indebærer, at indrejse og ophold som udgangspunkt er forbudt på alle EU-medlemsstaters område og altså ikke kun i det land, der har udstedt indrejseforbuddet.

Endelig gjorde Danmark gældende, at et indrejseforbud som udgangspunkt ikke har nogen virkning for tredjelandsstatsborgeren, før vedkommende har forladt medlemsstaternes område. Datoen for den endelig dom fra EU-Domstolen er endnu ikke fastlagt, men må forventes afsagt i løbet af sensommeren 2017. Sagen vil potentielt kunne få betydning for de danske regler om indrejseforbud og administrationen heraf.

I dansk ret regnes et indrejseforbud fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen, men det kan ikke udelukkes, at domstolen mener, at det skal beregnes anderledes.

18. Siden sidst

Udlændinge- og integrationsministeren: Afslutningsvis kan jeg oplyse, at formandskabet under frokosten lægger op til en drøftelse om netværket Radicalisation Awareness Network (RAN), som drives af Kommissionen. Netværket bringer praktikere og embedsmænd, der arbejder med forebyggelse af radikalisering, sammen med henblik på erfaringsudveksling. Regeringen støtter op om arbejdet i RAN.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3545 (transport, telekommunikation og energi - transport og teledelen) den 8.-9. juni 2017

Energi-, forsynings-, og klimaministeren ville forelægge tre sager (to sager under punkt 6) til orientering og henviste i øvrigt til det fremsendte samlenotat.

6. Revision af EU's regelsæt på teleområdet

a) Forslag om en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation

– *Fremskridtsrapport og politisk drøftelse*

KOM (2016) 0590

Rådsmøde 3545 – bilag 2 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (16) – bilag 302 (udvalgsmødereferat side 362,
senest behandlet i EUU 25/11-16)

b) Forslag om oprettelsen af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC)

– *Fremskridtsrapport og politisk drøftelse*

KOM (2016) 0591

Rådsmøde 3545 – bilag 2 (samlenotat side 18)

EUU alm. del (16) – bilag 302 (udvalgsmødereferat side 362,
senest behandlet i EUU 25/11-16)

Energi-, forsynings- og klimaministeren: Den første sag, som jeg vil forelægge, omhandler to forslag, som begge blev fremsat sammen med Kommissionens telepakke i september 2016. Det drejer sig om forslaget om et europæisk kodeks for elektronisk kommunikation og BEREC-forslaget.

Formandskabet ønsker at behandle de to sager under et på rådsmødet og lægger op til, at der skal være henholdsvis en statusorientering om forhandlingerne i form af en fremskridtsrapport og en politisk drøftelse. Der lægges således ikke op til, at man på rådsmødet skal træffe beslutning om forslagene.

De to forslag er tæt forbundne, men indtil videre er det alene kodeksforslaget, der har været behandlet grundigt i Rådet. Jeg forventer derfor, at drøftelsen på rådsmødet hovedsageligt vil fokusere på dette forslag.

Det er også forventningen, at drøftelsen især vil fokusere på, hvordan man kan skabe et forudsigeligt regelsæt, og hvordan der kan skabes et samarbejde imellem landene, der understøtter investeringer i digital infrastruktur mest muligt.

Hovedformålet med kodeksforslaget er at understøtte udbredelsen af højhastighedsbredbånd overalt i EU. Som jeg også nævnte, sidst jeg orienterede udvalget om denne sag i november, er regeringen enig med Kommissionen i, at det er vigtigt, at reguleringen på

teleområdet netop understøtter udbredelsen af højhastighedsnet. Og at det er vigtigt at sikre, at de tiltag, der iværksættes for at sikre dette, også er de rigtige. Derudover er det vigtigt generelt at sikre, at reglerne er tidssvarende på et område, hvor udviklingen går hurtigt.

I forhold til drøftelsen på rådsmødet vil jeg tage udgangspunkt i behovet for at skabe forudsigelige rammevilkår, så det bliver mere attraktivt at investere i den digitale infrastruktur. Det er vigtigt, da der i alle medlemslande er betydeligt investeringsbehov for at sikre, at den digitale infrastruktur kan leve op til fremtidens krav. Det skal vi bl.a. gøre ved at lave reglerne så enkle og letforståelige som muligt. Samtidig skal vi se på, hvor vi kan styrke samarbejdet med de andre medlemslande. Her tænker jeg særlig på, om vi kan forbedre erfaringsudvekslingen på tværs af landene.

Jeg mener ikke nødvendigvis, at et øget samarbejde skal hvile på nye formelle strukturer og krav, men vi bør som minimum se på, hvordan vi kan drage nytte af andres landes erfaringer.

På mange punkter er udrulningen af digital infrastruktur i Danmark kommet rigtig langt, men der er bestemt områder, hvor vi kan forbedre os. Det skal vi naturligvis gribe enhver chance for at gøre.

En velfungerende konkurrence er naturligvis også afgørende for, at vi får den bedst mulige dækning. Her er det værd at huske på, at de regler, som vi forhandler nu, sandsynligvis kommer til at gælde en række år frem i tiden. Derfor er det vigtigt, at vi forsøger at kigge lidt ud i fremtiden for at se, hvilke konkurrencemæssige værktøjer der vil være de rette, og som der kan blive brug for.

Et eksempel herpå er behovet for at kunne adressere de konkurrencemæssige udfordringer, som kan opstå i takt med udbygningen af regionale eller lokale fibernet. Det lægger forslaget blandt andet op til, at vi kan tage hånd om.

Der er dog stadig lagt op til, at udgangspunktet fortsat vil være den såkaldte SMP-regulering. Det betyder, at den sektorspecifikke konkurrenceregulering af teleområdet fortsat primært vil være rettet mod udbydere med en stærk markedsposition – typisk de gamle telemonopoler. Det mener jeg er den rigtige vej at gå.

Kenneth Kristensen Berth mente, at noget af det, ministeren nævnte, havde karakter af overregulering, så flere led begyndte at regulere, hvor en reguleringsenhed egentligt regulerede udmærket. Ministeren skyldte i øvrigt et svar på, hvordan initiativet ville fremme investeringer i bredbåndsdækning af landområderne. Det lod til, at initiativet kunne udgøre en trussel mod den danske model, hvor lokale og regionale teleudbydere er med til at udvide konkurrencen og sikre dækning rundt om landet. Var ministeren bekendt med, at Forbundsrådet i Tyskland havde udtalt sig kritisk i sagen og peget på, at hvis man fortsatte ad den vej, ville det betyde flere regler og mere regulering samt mindre konkurrence og

flere investeringer i bredbånd. Der var ting, der pegede i en forkert retning, som han gerne ville have ministerens holdning til.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at det lidt var de samme ting, der gjorde sig gældende for BEREC-forslaget, nemlig spørgsmålet om regulering. Hvordan ville ministeren undgå, at man kom ud i en overregulering? Hvordan fik man er klar afgrænsning af, hvem der skulle regulere hvad?

Energi-, forsynings- og klimaministeren svarede, at forslaget overordnet havde fokus på behovet for at øge både private og offentlige investeringer i digital infrastruktur på tværs af Europa. De øgede investeringer skulle sikre en større udbredelse af højhastighedsnet og medvirke til opbygning af det såkaldte gigabitsamfund. Konkret indeholdt forslaget en række nye tiltag, der skulle understøtte investeringslysten, mens der som noget nyt ville blive taget selvstændigt hensyn til investeringer. Det afspejlede sig i den regulering, som blev varetaget af medlemsstaterne og de uafhængige telemyndigheder. Danmark var kommet rigtig langt med udrulningen af den digitale infrastruktur, og derfor var det vigtigt, at der fortsat kunne tages nationale hensyn, når der blev truffet beslutning. Man skulle fortsat have mulighed for at sætte ambitiøse dækningskrav ved frekvensauktioner, som man ønskede at gøre det i dansk sammenhæng. I forhold til overregulerings-spørgsmålet, sagde ministeren, at man selvfølgelig skulle være opmærksom på at have en fornuftig balance, så der ikke kom overregulering.

Ministeren ville svare skriftligt på spørgsmålet om udtalelsen fra Forbundsrådet.

7. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning vedrørende respekt for privatlivets fred og beskyttelse af persondata ved elektronisk kommunikation

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2017) 0010

Rådsmøde 3545 – bilag 2 (samlenotat side 24)

KOM (2017) 0010 – bilag 1 (oplæg fra møde i Europaudvalget 3/2-17 af Jesper Lund fra IT-Politisk Forening vedr. elektronisk kommunikation og beskyttelse af privatlivets fred på det digitale indre marked)

Energi,- forsynings,- og klimaministeren: Den anden sag, som jeg vil forelægge, handler om Kommissionens forordningsforslag om databeskyttelse på området for elektronisk kommunikation.

Formandskabet vil på rådsmødet fremlægge en rapport fra forhandlingerne i rådsarbejdsgruppen, hvor man lige nu er i gang med første artikelgennemgang af Kommissionens forslag.

Forslaget er udtryk for en revision af det gældende e-databeskyttelsesdirektiv og blev fremlagt af Kommissionen den 10. januar i år.

Forslaget er – ligesom det gældende direktiv – udtryk for særregler om databeskyttelse og regler for den elektroniske kommunikationssektor.

Forslaget viderefører centrale elementer fra det eksisterende direktiv, der omhandler beskyttelse af data og privatliv i forbindelse med elektronisk kommunikation. For eksempel videreføres reglerne om fortrolighed ved elektronisk kommunikation, herunder regler om udbydere af elektroniske kommunikationstjenesters behandling af persondata, og den såkaldte cookie-regel samt reglerne om uanmodet kommunikation, populært kaldet spam.

I forhold til cookie-regler foreslås dog en ny undtagelse, hvor cookies til brug for statistik vil kunne anvendes uden brugerens samtykke, hvis det er til f.eks. en hjemmesideejers eget brug.

Generelt åbner Kommissionen for, at samtykke skal kunne indhentes ved brug af browser-indstillinger, i det omfang dette er teknisk muligt. Der er her tale om en nyskabelse i forhold til de gældende regler.

Forslaget har fået en overvejende positiv modtagelse i rådet. En del medlemsstater har dog også udtrykt bekymringer i forhold til det konkrete forslag.

Flere medlemsstater har givet udtryk for, at der er usikkerhed om forholdet mellem det foreliggende forslags særregler og de generelle regler om databeskyttelse i den kommende databeskyttelsesforordning.

Herudover er der en overordnet bekymring i forhold til tidsplanen for forhandlingerne. Den må også siges at være temmelig stram, da der er lagt op til, at den nye forordning skal finde anvendelse allerede fra den 25. maj 2018 – det vil sige samme tidspunkt, som den generelle databeskyttelsesforordning får virkning.

Fra dansk side har vi hilst forslaget velkommen, idet vi støtter en opdatering af det gældende regelsæt i lyset af den teknologiske og markedsmæssige udvikling. Vi har dog ligesom hovedparten af de øvrige medlemsstater også udtrykt bekymring for tidsplanen for forhandlingerne.

I de indledende drøftelser har der derudover fra dansk side været særligt fokus på at få afdækket rækkevidden af Kommissionens forslag i forhold til de nye retlige rammer i den generelle databeskyttelsesforordning. Det er således fra dansk side vigtigt at få afdækket behovet for at opretholde særregler for databeskyttelse i forbindelse med elektronisk kommunikation.

Regeringen vil fortsat arbejde for, at reglerne er udtryk for en balance, der sikrer et højt niveau for databeskyttelse uden samtidig at hindre innovation og digital vækst gennem udnyttelse af nye teknologier.

Reglerne udgør et væsentligt rammevilkår for den digitale omstilling. Regeringen finder det derfor vigtigt, at reglerne tilpasses de nye regler i den generelle databeskyttelsesforordning, således at man undgår overlap. Det er ligeledes vigtigt at sikre, at reglerne er praktisk anvendelige i den digitale verden, de særligt retter sig mod.

Det forventes, at det maltesiske formandskab vil afslutte den indledende artikelgennemgang. Det kommende estiske formandskab forventes også at have sagen højt på dagsordenen.

Rasmus Nordqvist ville gerne have en kommentar til høringssvaret fra Tænk, der gik på, at forslaget ikke indeholdt krav om privatlivets beskyttelse standard. Delte ministeren den kritik?

Energi-, forsynings- og klimaministeren ville svare skriftligt.

8. Eventuelt

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

9. Siden sidst

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 5. Forslag om ændring af EU's kvotehandelsdirektiv vedrørende luftfartsaktiviteter

– Tidlig forelæggelse

KOM (2017) 0054

KOM (2017) 0054 – bilag 2 (samlenotat)

EUU alm. del (16) – bilag 701 (kommenteret dagsorden)

Energi-, forsynings- og klimaministeren: Jeg forelægger i dag en sag til tidligt forhandlingsoplæg. Det drejer sig om ændringsforslaget til EU's kvotehandelssystem vedrørende luftfartsaktiviteter. Jeg kan i øvrigt henvise til det fremsendte samlenotat.

Der er tale om en lidt speciel sag, idet der i princippet er tale om en forlængelse af en gældende undtagelse, for så vidt angår bestemmelserne for luftfart i EU's kvotehandelssystem.

Lad mig starte med at ridse konteksten op. Inklusionen af luftfart til og fra tredjelande i EU's kvotehandelssystem mødte i sin tid betydelig kritik fra tredjelande, som mente, at den krænkede deres suverænitet. Derfor besluttede EU i 2012 at undtage flyvninger til og fra tredjelande fra kvotehandelssystemet. Det gjorde man særlig for at forbedre forhandlingsklimaet i FN's luftfartsorganisation ICAO i forhold til global regulering af udledningerne fra luftfart. Denne undtagelse udløb formelt i 2016. Der er derfor behov for hurtigst muligt at finde en løsning for luftfarten for 2017 og fremefter.

ICAO nåede i oktober 2016 til overordnet enighed om en markedsbaseret mekanisme, som skal håndtere udledningerne fra international luftfart fra 2021. EU og dets medlemsstater har allerede meldt ud, at man vil deltage heri fra 2021.

Der udestår dog stadig drøftelser om de tekniske bestemmelser, der i praksis skal gennemføre en global aftale fra 2021. Kommissionen har på denne baggrund fremlagt forslag til revision af bestemmelserne for luftfart, som viderefører de gældende bestemmelser, indtil den globale regulering i ICAO træder i kraft.

Forslaget lægger op til at forlænge de gældende bestemmelser for luftfarten i perioden 2017 til 2020 for at sikre et godt forhandlingsklima i ICAO omkring de mekanismer, der skal implementere den globale regulering. Dermed vil forslaget forlænge undtagelsen fra ETS-systemet af flyvninger til og fra tredjelande i denne overgangsperiode, inden den globale regulering i ICAO træder i kraft.

Kommissionen vurderer samtidig, at det er for tidligt at træffe afgørelse om bestemmelserne for perioden 2021-2030. Det skyldes, at man på nuværende tidspunkt ikke ved, hvordan den globale regulering konkret kommer til at se ud. Forslaget lægger derfor op til, at man først på et senere tidspunkt skal beslutte, hvordan kvotehandelssystemet skal spille sammen med den globale regulering i ICAO. Det betyder konkret, at vi i EU vil vende tilbage til spørgsmålet inden 2021 ved en planlagt revision af bestemmelserne for luftfart. Her forventes en bredere revision af bestemmelserne.

Kommissionen lægger dog op til, at vi allerede nu beslutter, at kvotetildelingen til luftfarten fra 2021 skal reduceres med den samme årlige reduktionsfaktor som de øvrige sektorer i kvotehandelssystemet.

Luffarten skal således fra 2021 reducere sine udledninger med samme hastighed som alle andre sektorer. Det vil sige 2,2 pct. om året. Det foreslås ud fra en betragtning om, at alle sektorer skal bidrage til at nå EU's klimamål for 2030 under parisaftalen for at sikre ligebehandling af alle sektorer inden for kvotehandelssystemet.

I lyset af, at international luftfart tegner sig for 3 pct. af de globale udledninger og er i fortsat vækst, finder regeringen det hensigtsmæssigt, at sektoren omfattes af en global klimaregulering.

Regeringen er derfor enig i, at der er behov for at sikre et godt forhandlingsklima i ICAO for at kunne forberede implementeringen af en global regulering for luftfart. På denne baggrund støtter regeringen op om at videreføre de gældende EU-undtagelsesbestemmelser for perioden 2017 til 2020.

Regeringen er samtidig enig i, at der er behov for et bedre beslutningsgrundlag for at træffe beslutning om luftfarten fremover. Derfor støtter regeringen, at bestemmelserne for perioden 2021-2030 fastlægges ved en senere revision, når der er større klarhed omkring den globale regulering.

Regeringen finder dog, at luftfarten fremover generelt bør følge samme regulering, som de øvrige sektorer, omfattet af EU's kvotehandelssystem. Regeringen støtter derfor op om, at man nu beslutter, at kvotetildelingen til luftfart fremover reduceres med den lineære reduktionsfaktor.

Samtidig finder regeringen det vigtigt, at der lægges op til at videreføre tiltag, som lemper den administrative byrde af såvel administrationen som håndhævelsen af bestemmelserne. Det gælder også for vedtagelse af yderligere bestemmelser med henblik på implementeringen af reguleringen i ICAO.

Søren Søndergaard mindede om, at kvoter oprindeligt skulle have været indført i 2012. De blev udskudt flere gange, og nu var man i 2017, hvor de så blev udskudt igen til 2020-2021. Det var mange år, hvor der bare var blevet forurennet. Han havde ikke noget imod, at man gav ICAO en chance, selv om han var i tvivl om, hvorvidt organisationen var stærk nok til at gennemføre det. Det hele måtte bygge på en klar melding om en slutdato. Han ville gerne støtte et mandat, der bakkede op om den 2-årige udskydelse, men reglerne skulle så derefter træde i kraft. Hvis man fandt på at lave et andet system, trådte det i stedet for. Hvad ville ministeren sige til at ændre sit forhandlingsoplæg en smule, så mandatet lød, at der rum til fleksibilitet og til de 2 ekstra år, men at der samtidig skulle komme en klar melding fra regeringen om et bestemt ikrafttrædelsestidspunkt? Det var afgørende for Søren Søndergaards tilslutning til forhandlingsoplægget.

Jens Joel tilføjede, at det fra den nuværende og tidligere regerings og fra EU's side har handlet om at sørge for ikke at forbigå dem, der skulle indgå i en global aftale – den eneste rigtige løsning på den lange bane. Han var enig i, at forudsætningen for, at det gav mening at tage det hensyn selvfølgelig var, at der var en form for fremskridt. Han forstod det således, at man var blevet enige i ICAO, og at der derfor var en aftale. Det var altså en bagkant. Han bakkede op om fleksibiliteten, men det måtte være sådan, at hvis nogle i ICAO begynde at løbe fra aftalen, skulle EU være klar til at handle. Hvis der var en fleksibilitet, ville det være godt, hvis den danske regering og EU brugte sit krudt på at sikre, at når man kom i gang med den globale regulering, skete det med en ordentlig flyvehøjde. Der skulle sættes et godt ambitionsniveau, som klimaet kunne være tjent med.

Rasmus Nordqvist havde tolket samlenotatet sådan, at regeringen kun ville være tilfreds, hvis der var fremskridt inden for nogle år. Kunne ministeren bekræfte det? Han var villig til at være pragmatisk og sige, at hvis fleksibiliteten var den måde, man kunne komme videre på, så måtte det være sådan.

Energi-, forsynings- og miljøministeren bekræftede, at der ikke var en uendelig bagkant. Der var en aftale for 2021, og det handlede om at få den gennemført bedst muligt. Det var også klart sådan, at det må være arbejdet med at få en international regulering af luftfarten, at det er hensigten og også det med i forhold til at nå klimamålene vil nå længst.

Ministeren var enig med Søren Søndergaard, at de nye regler var blevet udskudt lidt for mange gange. Det var nu afgørende at finde en løsning. Derfor var deltagelse i reguleringens første fase fra 2021 til 2026 frivillig, men 69 lande, som repræsenterer 87 pct. af de globale udledninger for luftfart, havde allerede nu forpligtet sig til den første fase. Det gjaldt også EU's medlemsstater.

Søren Søndergaard spurgte, om det var korrekt, når Det Økologiske Råd i sit hørings-svar skrev: "Det ICAO har besluttet er langt fra, hvad der er nødvendigt for at reducere luftfartens udledning tilstrækkeligt til, at EU kan honorere sine forpligtelser i forhold til Parisaftalen."

Energi-, forsynings- og miljøministeren syntes, at det var svært at vurdere, men forhandlingerne i ICAO skulle handle om muligheder og om, hvor langt man kan nå.

Søren Søndergaard gik ud fra, at de tiltag, som EU ville gennemføre, var tilstrækkelige til at nå målsætningerne. Hvis det ikke kunne garanteres, hvad var så ideen?

Rasmus Nordqvist sagde, at EU vel ville nå sit mål og overholde sin aftale. Hvis det ikke var nok med den ene aftale, ville man vel gå videre, så man kunne nå målene. Der var vel ikke tvivl om, hvorvidt EU lever op til Parisaftalen?

Energi-, forsynings- og miljøministeren forsikrede Rasmus Nordqvist om, at EU lever op til Parisaftalen. En aftale i ICAO ville selvfølgelig bygge på, at man kunne leve op til

parisforpligtelserne. Mange lande skulle inddrages, og det var klart, at det derfor var nødvendigt at indgå kompromiser.

Søren Søndergaard var bekymret over den melding fra ministeren. Det var fint, hvis det skulle forstås sådan, at i det omfang ICAO-aftalen ikke sikrede de nødvendige målsætninger, ville der blive lavet supplerende målsætninger i EU. Det ville især være fint, hvis man samtidig sørgede for at respektere 2021-deadlinen. Hvis det derimod kom an på, hvad andre lande ville være med til, var der for meget elastik og usikkerhed, og han kunne dermed ikke vide, hvad han gav mandat til.

Energi-, forsynings- og klimaministeren svarede, at EU selvfølgelig skulle nå sine mål. Som det var nu, regulerede man allerede de interne flyvninger, der var med i EU-reduktionsmål. ICAO tog sig af flyvninger til og fra tredjelande.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsmandat, idet kun Socialistisk Folkeparti havde ytret sig imod det.

FO Punkt 6. Rådsmøde nr. 3545 (transport, telekommunikation og energi - transportdelen) den 8.-9. juni 2017

EUU alm. del (16) – bilag 701 (kommenteret dagsorden)

Transport-, bygnings- og boligministeren orienterede om, at han ville forelægge det kommende rådsmøde for EU's transportministre. Der var fem sager på dagsordenen, hvoraf de fire hørte under hans ressort, mens han forelagde den sidste på vegne af erhvervsministeren. Selv havde han to sager til forhandlingsoplæg og to til orientering.

FO 1. Kommissionens forslag til ændring af direktiv om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej (uddannelsesdirektivet) og kørekortsdirektivet

– *Generel indstilling*

KOM (2017) 0047

Rådsmøde 3545 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Den første sag, jeg vil forelægge, er Kommissionens forslag til ændring af direktiv om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelse for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej (uddannelsesdirektivet) og kørekortsdirektivet.

Forslaget er på dagsordenen for rådsmødet om transport, telekommunikation og energi den 8. juni 2017 til generel indstilling.

Der er tale om et mindre forslag, som adresserer mangler i det oprindelige uddannelsesdirektiv fra 2003. Manglerne er fremkommet ved evalueringen af direktivet i 2012 og 2014.

Med forslaget ønsker Kommissionen at adressere følgende:

- For det første vil forslaget forbedre den gensidige anerkendelse af obligatorisk uddannelse af erhvervschauffører. Det vil sige, at forslaget indfører krav om, at medlemsstaterne skal være i stand til at udstede chaufføruddannelsesbevis til alle chauffører, der gennemfører efteruddannelse i den pågældende medlemsstat. Jeg kan oplyse, at det allerede er tilfældet i dag i Danmark.
- For det andet vil man modernisere uddannelseskravene og præcisere deres sammenhæng med uddannelseskrav fastsat i anden EU-lovgivning. Med forslaget præciseres rammevilkårene for og indholdet i efteruddannelsen, og der gives mulighed for, at en del af de andre uddannelser, som kræves i henhold til anden EU-lovgivning – f.eks. kurser om kørsel med farligt gods og dyretransportkurser – kan indgå i efteruddannelsen. Endelig sker der en ajourføring af indholdet i uddannelserne.

- For det tredje har forslaget til formål at undgå tvetydighed, for så vidt angår undtagelser fra direktivets forpligtelser. Således præciseres flere af direktivets undtagelser, og der tilføjes en ny undtagelsesbestemmelse, der omfatter førere af køretøjer tilhørende landbrugs-, gartneri-, skovbrugs-, opdræts- og fiskerivirksomheder ved kørsel med egne varer.
- For det fjerde præciserer forslaget de aldersgrænser for kørsel, som følger af anvendelsen af uddannelsesdirektivet og kørekortsdirektivet med henblik på at sikre en harmoniseret anvendelse af EU-reglerne.

Forhandlingen af forslaget i rådsarbejdsgruppen har vist sig at skride hurtigt frem, idet forslaget har vist sig at være uden knaster for medlemslandene. Blandt medlemslandene er der således generelt tilslutning til Kommissionens forslag til ændring af Uddannelsesdirektivet.

FO Fra regeringens side ser man ligeledes positivt på forslaget. Regeringen støtter det overordnede mål om at skabe ensartet fortolkning af direktivets undtagelser, ligesom regeringen støtter en ensartet praksis i alle medlemsstater. Endelig ser regeringen positivt på forslagets hensigt om at styrke færdselssikkerheden.

På den baggrund indstilles det, at man fra dansk side:

- støtter det overordnede mål om at skabe en ensartet fortolkning af direktivets undtagelser og ensartet praksis i alle medlemsstater,
- støtter det overordnede formål om at sikre gensidig anerkendelse af gennemført uddannelse, og
- støtter tiltag, der styrker færdselssikkerheden.

Søren Søndergaard forstod ikke, hvorfor man ville undtage kørsel med køretøjer fra landbrugs-, gartneri-, skovbrugs-, opdræts- og fiskerivirksomheder fra de grundlæggende fra efteruddannelseskra. Hvad var begrundelsen for det?

Transport-, bygnings- og boligministeren svarede, at der var to grunde til undtagelsen for visse køretøjer. For det første anses landbrugsmaskiner ikke for at være maskiner, der krydser grænser. For det andet er det maskiner, der transporterer på vegne af indehaveren af maskinerne. De transporterer ikke varer på vegne af andre. En person, der har behov for traktoren til landbrug, behøver ikke at være uddannet på samme måde som en person, der kører lastbil med varer på tværs af grænse.

Søren Søndergaard påpegede, at der jo kunne være et grænseoverskridende problem arbejdskraftmæssigt. Det kunne jo være, at befragteren ansætter nogen til at køre de køretøjer. Han ansætter måske ligefrem mange. De kan ansættes via det indre og fri marked for hele EU. Så derfor var det et spørgsmål om, hvorvidt man også stillede krav til den vandrede arbejdskraft og ligeledes et spørgsmål om sikkerhed for en selv og andre. Var der tale om store bedrifter, kunne det handle om mange forskellige køretøjer og folk.

Transport-, bygnings- og boligministeren pointerede, at hvis Enhedslisten forestillede sig, at uddannelseskrav til førere af landbrugsmaskiner skal være identisk med krav til f.eks. førere af lastvogne, busser etc. var det en opstramning af de gældende regler. Han mente ikke, at det hørte under hans ministerium, men ham bekendt skulle man – hvis man var fyldt 18 år – ikke have kørekort eller anden særlig uddannelse for at føre en traktor i Danmark. Førere af landbrugsmaskiner var også undtaget for køre- og hviletidsbestemmelser. Det gjaldt altså et andet regelsæt for de den slags maskiner, og derfor lagde forordningen op til, at de ikke skulle være omfattet af reglerne. Ellers ville der være tale om en meget kraftig opstramning, hvad angik kørsel med landbrugsmaskiner. Han tilføjede, at de i øvrigt kun må bevæge sig inden for en radius af 100 km fra udgangspunktet.

Kenneth Kristensen Berth støttede forhandlingsoplægget.

Søren Søndergaard citerede fra samlenotatet: ”Endvidere foreslås fastsat en ny undtagelse, der undtager førere af køretøjer tilhørende landbrugs-, gartneri-, skovbrugs-, opdræts- og fiskerivirksomheder ved kørsel med egne varer fra kravet om kvalifikationsuddannelse.” Her mente man ikke egne varer, men varer, der tilhører virksomheder, som måske er kæmpestore med mange ansatte. Man lagde altså op til at undtage ansatte på den type virksomhed fra det uddannelseskrav. Det kunne han ikke støtte, da det efter hans opfattelse med et åbent arbejdskraftsmarked var et udtryk for muligheden for understøttelse af social dumping.

Transport-, bygnings- og boligministeren sagde, at landmanden har som regel ikke en lastbil, men en traktor med vogn, hvor han kan opbevare sit korn. I sin traktor kører han sit korn ned til at det lokale foderstoffirma, som han har aftalt en pris for kornet med, og hælder det af. Derefter kører han hjem igen. Enhedslisten krævede nu, at for at udøve den aktivitet, skal man leve op til EU's forordning om uddannelse af chauffører (buschauffører etc.) for at kunne køre ned til den lokale grovvarevirksomhed. Forordningen inkluderede ikke den slags transport, og det ville ministeren holde fast i. Han mente ikke, at landmænd skal være omfattet af uddannelseskravet.

Søren Søndergaard talte om større landbrugs-, gartneri-, skovbrugs-, opdræts- og fiskerivirksomheder – ikke om den lille landmand, der bare skal ned om hjørnet. Det kunne i princippet være store virksomheder med hundredvis af ansatte, der kører med egne varer – altså varer, der tilhører virksomhederne. De må så køre i en 100 km radius på offentlig vej – uden at have en uddannelse. Man kunne bare se på statistikkerne for, hvor mange der dør i landbruget og på vejene omkring landbrug. Søren Søndergaard kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Transport-, bygnings- og boligministeren svarede, at der også er større virksomheder, der transporterer tømmer fra skoven og hen til nærmeste savværk. Og gartnere, der transporterer salathoveder til pakkecentralen. Det ændrede ikke på, at det vil være en betydelig omkostning for alle danske landmænd, hvis de pludselig skal leve op til uddannelseskrav for medarbejdere. Det ville også komme til at betyde, at alle landmandselever

skal have den særlige uddannelse for at kunne køre kornet ned til grovareselskabet. Søren Søndergaard kunne godt piske en stemning op om, at der var tale om store multinationale koncerner, hvor de ansatte kører rundt med varer uden nogen form for uddannelse. Det var bare ikke det, der var sagen, idet der var tale om mindre virksomheder, der benytter sig af landbrugsmaskiner. De har de kørekort, der skal til, i det omfang der kræves kørekort.

Peter Hummelgaard Thomsen støttede forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde udtalt sig imod det.

FO 2. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om grænseoverskridende pakkeleveringstjenester (pakkeleveringsforordningen)

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0285

Rådsmøde 3545 – bilag 1 (sammenfatning side 10)

KOM (2016) 0283 - svar på spm. 1 om Kommissionens beføjelser, fra erhvervs- og vækstministeren

KOM (2016) 0283 – bilag 2 (præsentationer fra teknisk gennemgang af E-handelspakken 1/9-16)

EU-note (15) – E 49 (EU-note af 2/6-16 om nye forslag til fremme af handel på nettet)

EUU alm. del (16) – bilag 302 (udvalgsmødereferat side 365, senest behandlet i EEU 25/11-16)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Den anden sag, jeg vil forelægge til forhandlingsoplæg, er et forslag til forordning om grænseoverskridende pakkeleveringstjenester. Forslaget er på dagsordenen for rådsmødet om transport, telekommunikation og energi den 9. juni 2017 til generel indstilling.

Forslaget er en del af Kommissionens e-handelspakke fra den 25. maj 2016, som skal understøtte og stimulere væksten i den grænseoverskridende e-handel.

Med forslaget ønsker Kommissionen at gøre de nationale forvaltningsmyndigheders tilsyn mere effektivt og at skabe større gennemsigtighed om pakkeleveringsvirksomhedernes priser og vilkår. Forslaget skal i sidste ende øge konkurrencen til fordel for forbrugerne og e-detailhandlerne. Der er tale om et mindre kompromisforslag bestående af i alt 9 artikler.

Regeringen er generelt positiv over forslagets hensigt, om at sikre en bedre integration af det digitale indre marked. Konkret sker det ved at fjerne de barrierer, der i dag besværliggør eller fordyrer forbrugernes og virksomhedernes mulighed for at købe og afsætte varer på tværs af landegrænserne. Regeringen støtter således forslagets artikel 3, som

medfører en mere systematisk indsamling og offentliggørelse af oplysninger om pakkeleveringsvirksomhederne.

Regeringen har samtidig fokus på, at omfanget af administrative byrder for erhvervslivet og de nationale forvaltningsmyndigheder begrænses mest muligt. Derfor arbejder regeringen for, at artikel 4 og 5, som vil skærpe myndighedernes tilsyn og vurdering af virksomhedernes vilkår, udformes, så de er mindst muligt byrdefulde for myndighederne og pakkeleveringsvirksomhederne.

Regeringen har derudover arbejdet for, at fortrolige oplysninger fra pakkeleveringsvirksomhederne ikke offentliggøres af myndighederne. Regeringen støtter derfor, at artikel 6 er udgået. Artiklen vedrører adgang for andre postvirksomheder til oplysninger om de befordringspligtige postvirksomheders aftaler, terminaltakster m.v.

Regeringen kan endelig støtte artikel 7, der giver medlemslandene den nødvendige tid til at implementere artiklens straffebestemmelse for pakkeleveringsvirksomheder, der ikke opfylder forordningens krav.

FO På den baggrund indstilles det, at man fra dansk side:

- støtter forslaget hensigt, jf. artikel 3 om øget forbrugeroplysning ved indsamling af oplysninger om pakkeleveringsvirksomhederne og deres udbud af tjenester, salgsbetingelser m.v. og om at stille oplysningerne til rådighed for brugerne.

Idet man fra dansk side lægger vægt på,

- at omfanget af de administrative byrder for erhvervslivet og de nationale forvaltningsmyndigheder begrænses mest muligt,
- at fortrolige oplysninger ikke må offentliggøres af myndighederne, og
- at der etableres en udskudt ikrafttræden for implementering af sanktioner, da der kan være behov for at indarbejde det i national lovgivning (artikel 7).

Idet man fra dansk side arbejder for,

- at artikel 4 udgår.
- at artikel 5 om kontrol af de befordringspligtige postvirksomheders priser udgår, idet dette påfører unødvendige byrder, og
- at formandskabets forslag om at lade artikel 6 udgå, fastholdes.

Rasmus Nordqvist spurgte, hvad man mente med, at "De befordringspligtige postvirksomheder skal give adgang til de øvrige operatører til deres netværk med tilhørende faciliteter og databaser." Hvor meget adgang skulle Post Danmark give til andre operatører? Han ville gerne vide, om det var regeringens ambition, at der i en nær fremtid ikke skal udpeges en befordringspligtig virksomhed, som der stod under regeringens generelle holdning i samlenotatet.

Kenneth Kristensen Berth havde fæstnet sig ved, at ministeren sidst i sin forelæggelse nævnte noget om straffebestemmelser. Hvilke?

Søren Søndergaard bad ministeren uddybe, hvad regeringen mente med, at det ikke gav mening at skærpe tilsyn i et konkurrencepræget liberaliseret marked.

Transport-, bygnings- og boligministeren svarede Rasmus Nordqvist, at det element allerede var forhandlet ud. Hans svar til Rasmus Nordqvist var endvidere, at man kunne komme i en situation, hvor det behov, som den befordringspligtige virksomhed skal dække, bliver dækket af et fuldt funktionsdygtigt marked med postlevering og pakkeleveringstjenester. Hvis man f.eks. i Postforligskredsen konstaterer, at tiden at løbet fra, at man har en befordringspligtig virksomhed, fordi markedet er så udviklet, kan den kreds vælge at sige, at man ikke behøver en aftale om befordringspligten med en bestemt virksomhed.

Om straffebestemmelser sagde ministeren til Kenneth Kristensen Berth, at der var tale om, at medlemslandene fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Ministeren forklarede Søren Søndergaard, at forslaget skulle ses i lyset af, at man var bange for, at de befordringspligtige, traditionelle postvirksomheder i landene har så dominerende en position på markedet, at det er nødvendigt at holde dem i ørene, så de ikke konkurrerer på en måde, som kommer nye leverandører og private konkurrenter til skade. Regeringens vurdering var, at markedet i Danmark – og nok også i resten af EU – var så stærkt, at man ikke behøvede at holde dem i ørene mere, end man allerede gjorde via de almindelige konkurrenceretlige regler.

Rasmus Nordqvist var mere interesseret i at vide, om det var regeringens ambition at nå dertil, hvor man ikke behøver have en bestemt befordringspligtig virksomhed. Han spurgte, om det i øvrigt ikke var sådan, at netop når der er tale om at konkurrencepræget marked, er der behov for tilsyn? Kompromisforslaget var efter hans mening allerede meget udvandet.

Søren Søndergaard kunne ikke støtte forslaget.

Transport-, bygnings- og boligministeren sagde, at regeringen ikke havde et ønske om, at der ikke skal være befordringspligtig virksomhed i Danmark. Det handlede blot om at følge udviklingen. Sammen med Postforligskredsen skulle man have mulighed for på et tidspunkt at træffe en eventuel beslutning om, at der ikke er behov for en befordringspligtig virksomhed. Regeringen delte målsætningen om, at der skal være, hvad der svarer til befordringspligt i Danmark. Det vil sige, at der skal komme post ud til enhver afkrog af landet inden for det samme tidsrum og til samme pris, som posten kommer ud til København K. Hvis den målsætning på et tidspunkt i fremtiden kunne løses uden at have en befordringspligtig virksomhed, skulle reglerne ikke spænde ben for det ved, at man var pålagt at have en befordringspligtig virksomhed.

Kenneth Kristensen Berth troede, at der var en global sikkerhed for, at breve kommer frem, ligegyldigt hvor i verden de skal hen. Er der lande, der ikke har befordringspligt? Han syntes, at det gav mening med mere gennemsigtighed, mens andet i forslaget forekom ham fjollet. Havde ministeren en idé om, hvad det tilsyn, man skulle gennemføre, ville komme til at koste? Det virkede, som om man i Danmark skulle kontrollere noget, som der ikke var grund til at kontrollere.

Rasmus Nordqvist kunne ikke læse sig til, at man skulle være pålagt at have en udpeget befordringspligtig virksomhed. Der stod bare, at der skal være befordringspligt – om det så er markedet, der står for den, blander man sig ikke i. Var det bare ham, der ikke havde forstået forslaget?

Transport-, bygnings- og boligministeren sagde, at det var pakker og ikke breve, det handlede om. Der var altså ikke befordringspligt for en pakke, hvis han ville sende den til f.eks. Tanzania. Det var rigtigt, at de befordringspligter, der var aftalt mellem landene, også havde som delformål at kunne bringe breve fra ene ende til anden ende af verden. Prisen for tilsynet var opgjort til 4 mio. kr. for erhvervsvirksomheder og et kvart til et halvt års værk for staten i tilsynet. Til Rasmus Nordqvist sagde ministeren, at det var muligt, at teksten kunne tolkes i den retning, at man slet ikke behøvede at bekymre sig for, om reglerne også rummede en situation, hvor man undvære at udpege en virksomhed til at være den befordringspligtige virksomhed. Regeringen havde dog vurderet, at man skulle gøre en ekstra indsats for at sørge for, at teksten var bred nok.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, hvor meget vægt man ville lægge på at få det fjollede tilsyn ud. Hans tilslutning til forhandlingsoplægget stod og faldt med det.

Transport-, bygnings- og boligministeren svarede, at regeringen ville arbejde for det. Regeringen syntes, at det var overflødigt og også lidt generende, men lagde ikke betydelig vægt på, at tilsynet skulle ud. Kom det ikke ud, ville det ikke afholde regeringen fra at støtte forslaget.

Rasmus Nordqvist støttede Kommissionens forslag, men kunne ikke blive klog på regeringens forhandlingsoplæg. Han mente, at regeringen burde bakke mere op om Kommissionens udspil. Han kunne ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Kenneth Kristensen Berth kunne ikke støtte forhandlingsoplægget. Han havde dog været tæt på: Havde ministeren sagt noget om at lægge vægt, gøre mere eller lign., kunne det have gjort forskellen.

Peter Hummelgaard Thomsen støttede forhandlingsoplægget. Han havde dog forstået ud fra samlenotatet, at regeringen støtter Kommissionens forslag, men med række bemærkninger og betænkeligheder. Var det korrekt?

Transport-, bygnings- og boligministeren bekræftede, at det var korrekt. Regeringen støttede forslaget, især det, der handler om indsamling af oplysninger til brug for en

hjemmeside, som forbrugere og virksomheder kan tilgå for at finde ud af, hvilke pakkeleveringstjenester, der har de bedste tilbud. Det eneste, som regeringen forsøgte at forhandle ud, var, at der i landene skal føres et særligt tilsyn ud over det, som man allerede havde med den befordringspligtige virksomhed. Regeringen mente, at det var overflødigt, og at det var unødvendigt at påføre det danske samfund en omkostning på 4 mio. kr., som tilsynet ville koste.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet havde udtalt sig imod det.

3. Udkast til rådskonklusioner om forbedring af trafikikkerheden (Vallettaerklæringen om trafikikkerhed)

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3545 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Den første sag til orientering er dagsordenspunktet om vedtagelse af råds konklusioner vedrørende Vallettaerklæringen om trafikikkerhed. Den positive udvikling indenfor trafikikkerheden i Europa er stagneret de seneste år.

Vallettaerklæringen om trafikikkerhed har til formål at skabe en ny platform for at arbejde videre med trafikikkerheden på tværs af Europa. Et af erklæringens mål er at arbejde for en halvering i antallet af alvorligt tilskadede i EU i 2030 målt i forhold til 2020.

Derudover fokuserer erklæringen på bedre registrering af data; opmærksomhed på forholdene for bløde trafikanter; smarte tekniske løsninger samt arbejdet for udviklingen af selvkørende biler.

Endelig er der i erklæringen fokus på bedre uddannelse og påvirkning af adfærden i trafikken, samt effektiv håndhævelse af regler på tværs af medlemslandenes myndigheder. Rådskonklusionerne refererer til den erklæring, som medlemslandene blev enige om på ministerkonferencen for transport i Valletta den 28.-29. marts.

Tilslutningen til Vallettaerklæringen afspejler, at medlemslandene er enige om, at vi også i fremtiden skal arbejde for bedre sikkerhed i trafikken.

Rådskonklusionerne er på dagsordenen for rådsmødet til vedtagelse, og der ventes ikke at være en længere politisk drøftelse inden dette.

Regeringen er positivt indstillet over for rådskonklusionerne og kan derfor tilslutte sig forslaget.

4. Rådskonklusioner om prioriteterne for EU's maritime transport frem til 2020

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3545 – bilag 1 (samlenotat side 29)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Den anden sag til orientering er dagsordenspunktet på transportrådsmødet den 8. juni om søfartssagen om rådskonklusioner vedrørende prioriteter for EU's maritime transport frem til 2020.

Den globale søfart befinder sig i en tid med aktuelle udfordringer og betydelige muligheder af stor betydning også for det danske skibsfartserhvervs konkurrencesituation.

Regeringen har arbejdet for, at der også på europæisk plan er fokus på gode rammevilkår for maritim transport baseret på internationale sikkerheds- og miljøstandarder. Derudover har vi arbejdet for at øge anvendelsen af digitalisering i EU for at fremme sektorens konkurrenceevne og for at reducere administrative byrder.

Konklusionerne refererer til den erklæring om søfart, som medlemslandene blev enige om på ministerkonferencen for transport i Valletta den 28.-29. marts.

Vallettaerklæringen fik enstemmig tilslutning fra EU-landene. Den afspejler, at medlemslandene er enige om, at vi også i fremtiden skal satse på søfart som en væsentlig, europæisk styrkeposition.

Konklusionerne er på rådsdagsordenen til vedtagelse, og der ventes ikke at være en længere politisk drøftelse inden dette. Rådskonklusionerne er på linje med Danmarks generelle holdning på søfartsområdet. Regeringen kan derfor tilslutte sig forslaget.

5. Kommissionens forslag til en vejpakke

– *Information fra Kommissionen*

KOM (2017) 0281, KOM (2017) 0277, KOM (2017) 0278, KOM (2017) 0275, KOM (2017) 0282, KOM (2017) 0280

Rådsmøde 3545 – bilag 1 (samlenotat side 32)

Transport-, bygnings- og boligministeren: Den tredje og sidste sag til orientering vedrører den første del af en samlet vejpakke, som Europa-Kommissionens offentliggjorde den 31. maj i år. Kommissionen vil informere om pakken på rådsmødet den 8. juni.

Kommissionen har med første del af vejpakken fremsat forslag på følgende områder:

- En revision af reglerne om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om adgang til markedet for international godskørsel
- En revision af reglerne om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til gods-transport ad landevej
- En revision af reglerne om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og regler om takografer inden for vejtransport
- Forslag om regler om mobile arbejdstagere inden for vejtransportvirksomhed
- En revision af reglerne om arbejdstid og kontrol af de sociale regler
- En revision af reglerne for vej- og brugsafgifter for tunge godskøretøjer
- En revision af reglerne om bompengtjenester.

Kommissionen forventes at fremsætte yderligere initiativer som en del af vejpakken i slutningen af 2017 og i foråret 2018.

Regeringen er overordnet positiv over for en revision af reglerne på vejtransportområdet. Regeringen støtter, at der sikres klare og enkle regler for arbejdstagere og arbejdsgivere, ligesom regeringen finder det væsentligt at håndhævelsen af de fælles regler styrkes.

De konkrete initiativers betydning for danske interesser vil imidlertid skulle undersøges nærmere, inden dansk position kan fastlægges.

Supplerende kan jeg oplyse, at Danmark indgår i en vejtransportalliance med otte ligsindede lande.

42. Europaudvalgsmøde 2/6 2017

Dansk interessevaretagelse i forhandlingerne vil således så vidt muligt ske med udgangspunkt i en fælles position om fremtidens europæiske vejtransportpolitik.

Regeringen vil følge forhandlingerne tæt og løbende orientere Europaudvalget.

Mødet sluttede kl. 14.12